

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 25. november 2016
(OR. en)

14875/16

**Interinstitutionel sag:
2016/0359 (COD)**

**JUSTCIV 310
EJUSTICE 191
ECOFIN 1120
COMPET 617
EMPL 500
CODEC 1744**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	23. november 2016
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2016) 723 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2016) 723 final.

Bilag: COM(2016) 723 final

Strasbourg, den 22.11.2016
COM(2016) 723 final

2016/0359 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 357 final}

{SWD(2016) 358 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Insolvensregler dækker en bred vifte af foranstaltninger fra tidlig intervention, før en virksomhed lander i alvorlige vanskeligheder, rettidig rekonstruktion for at sikre, at rentable dele af virksomheden bevares, likvidation af aktiver, når virksomheder ikke kan reddes på anden vis, og endelig en ny chance til ærlige iværksættere gennem gældssanering.

Velfungerende insolvensregler, der dækker alle disse foranstaltninger, er essentielle for et godt erhvervs-klima, da de er til støtte for handel og investering¹, bidrager til at skabe og bevare arbejdspladser og til, at økonomier lettere kan absorbere økonomiske chok, der medfører et højt niveau af misligholdte lån og arbejdsløshed. Disse er alle centrale prioriteter for Europa-Kommissionen.

Spørgsmål om insolvens har en stærk EU-dimension. Et stadigt mere sammenkoblet indre marked med en stadig større digital dimension betyder, at meget få virksomheder er rent nationale, når det gælder deres kundegrundlag, forsyningskæde, aktiviteter, investor- og kapitalgrundlag (for blot at nævne nogle få). Det er også vigtigt, at spørgsmålet om insolvens afskrækker fra ekspansion og investeringer på tværs af grænserne. Mange investorer nævner usikkerheden omkring insolvensreglerne eller risikoen for langvarige insolvensprocedurer i et andet land som en af hovedårsagerne til ikke at investere eller etablere forretningsforbindelser uden for deres hjemland. En større harmonisering af insolvenslovgivningen er derfor afgørende for et velfungerende indre marked og en virkelig kapitalmarkedsunion. Det er grunden til, at dette spørgsmål længe har tiltrukket betydelig interesse på EU-plan.

Større konvergens i insolvens- og rekonstruktionsprocedurer vil give investorer, der opererer på tværs af landegrænserne, større retssikkerhed og tilskynde til tidlig rekonstruktion af levedygtige virksomheder i vanskeligheder. Ineffektive og divergerende insolvenslove gør det vanskeligere for investorer at vurdere kreditrisikoen, især når de overvejer at foretage investeringer på tværs af landegrænserne. Større risikodeling på tværs af grænserne, stærkere og mere likvide kapitalmarkeder og diversificerede finansieringskilder for EU-virksomheder vil uddybe den finansielle integration, sænke omkostninger ved kreditoptagelse og skærpe EU's konkurrenceevne.

Rekonstruktion og insolvens

I Europa i dag overlever halvdelen af alle virksomheder i mindre end fem år². Antallet af virksomhedskonkurser er vokset siden den økonomiske krise toppede i 2009 og er fortsat højt, skønt udviklingen nu ser ud til at vende. I adskillige medlemsstater er der en tendens til at styre levedygtige virksomheder, der befinder sig i finansielle vanskeligheder i retning af likvidation snarere end tidlig rekonstruktion. Det skønnes, at 200 000 virksomheder går konkurs i EU hvert år (eller 600 hver dag), hvilket fører til 1,7 millioner direkte tab af

¹ Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2016 (COM(2015) 690 final af 26.11.2015) pegede eksplicit på, at "velfungerende insolvensregler" er afgørende for investeringsbeslutninger.

² I henhold til Flash Eurobarometer 354 (2012), der også viste, at 43 % af alle europæere ikke ville starte egen virksomhed på grund af frygten for konkurs (s. 72).

arbejdspladser hvert år. En ud af fire af disse er grænseoverskridende konkurser, der altså involverer kreditorer og skyldnere i mere end en enkelt EU-medlemsstat³. En betydelig del af virksomhederne og arbejdspladserne kunne reddes, hvis der fandtes forebyggende foranstaltninger i alle de medlemsstater, hvor de har forretningssteder, aktiver eller kreditorer. Desuden kunne adgangen til forebyggende og rettidige rekonstruktionsprocedurer sikre, at der skrives ind, før virksomhederne misligholder deres lån. Dette ville bidrage til at mindske risikoen for, at lån bliver til misligholdte lån i nedgangstider, og således mindske den negative indvirkning heraf på den finansielle sektor. Men de divergerende insolvensreglers grænseoverskridende dimension og omkostningerne forbundet hermed er meget bredere. For det første gælder det, at selv om kreditorer kan have leverandører i deres forsyningskæde, der er rent indenlandske virksomheder, kan en leverandør i finansielle vanskeligheder, der ikke kan reddes, ikke desto mindre have negative virkninger, der kan gøre en grænseoverskridende virksomhed insolvent. Konsekvensen af grænseoverskridende konkurser kan være ekstremt stor, da de især rammer større virksomheder. For det andet kan nogle virksomheders grænseoverskridende kreditorer (især små og mellemstore virksomheder) foretrække at droppe grænseoverskridende krav, fordi det ganske enkelt er for dyrt at forfølge dem, f.eks. hvis det kræver lokal juridisk rådgivning. Endelig forventes den fremtidige udvikling i det indre marked at føre til, at flere virksomheder driver grænseoverskridende forretninger, og dermed til flere konkurser med grænseoverskridende virkninger. Især innovative virksomheder har behov for et større marked for at kunne trives og undgå insolvens i de første fem år.

Kvaliteten af medlemsstaternes regler om rekonstruktion og insolvens har direkte indflydelse på kreditorernes inddrivelsesprocenter. Tal fra Verdensbanken viser, at inddrivelsesprocenten i EU varierer mellem 30 % i Kroatien og Rumænien og 90 % i Belgien⁴ og Finland. Inddrivelsesprocenten er højere i lande, hvor rekonstruktion er den mest almindelige insolvensprocedure. I gennemsnit kan kreditorer i sådanne lande forvente at inddrive 83 % af deres fordringer mod et gennemsnit på 57 % ved likvidation⁵. Skønt disse tal også afspejler økonomiske faktorer såsom økonomiens generelle sundhed, understreger de den betydning, som et samlet sæt af insolvensregler, der er forankret i en solid institutionel og kulturel ramme, har for tilvejebringelsen af bedre resultater for samfundet.

De elementer i forebyggende rekonstruktionsprocedurer, der har indflydelse på deres effektivitet og dermed antallet af reddede virksomheder og deres langsigtede rentabilitet varierer betydeligt medlemsstaterne imellem. Eksempelvis bør effektive regler kræve, at en kriseramet virksomhed har adgang til forebyggende rekonstruktion så tidligt som muligt. I flere medlemsstater kan skyldnere ikke omlægge gæld med deres kreditorer, før de faktisk er insolvente, og hvis de gør det, rammes de af meget strenge eller dyre adgangsbetingelser.

Betingelserne for en afbrydelse af individuel tvangsfuldbyrdelse til støtte for rekonstruktionsforhandlinger er også meget forskellige: I nogle lande er en sådan afbrydelse ikke mulig, mens resten har en lang række løbetider og undtagelser. Når kreditorer fastlægger planer, varierer reglerne i medlemsstaterne meget med hensyn til klasseinddeling, muligheden for kun at omstrukturere med nogle kreditorer, mens kreditorer, der ikke er involveret, forbliver uberørte, de påkrævede flertal og betingelserne for en retslig eller administrativ

³ Commission Staff Working Document, Impact Assessment accompanying Commission Recommendation on a New Approach to Business Failure and Insolvency, SWD(2014) 61 final af 12.3.2014, s. 2.

⁴ Verdensbankens Doing Business Index 2016.

⁵ Verdensbankens Doing Business Index 2016.

myndigheds stadfæstelse af rekonstruktionsplanen. Beskyttelsen af ny finansiering og midlertidig finansiering (der er vigtig for rekonstruktionsplanernes succes) varierer også medlemsstaterne imellem, nemlig fra minimumsbeskyttelse mod anfægtelsessøgsmål til en form for forrang i forhold til eksisterende gæld i efterfølgende insolvensprocedurer. Endelig varierer inddragelsen af retslige eller administrative myndigheder og aktører udpeget af retslige eller administrative myndigheder fra minimal til fuld inddragelse.

Sådanne forskelle gør det stort set umuligt at lægge en rekonstruktionsplan for en grænseoverskridende gruppe af virksomheder med datterselskaber i mere end to medlemsstater⁶.

En ny chance

I mange medlemsstater tager det over tre år for konkursramte, men hæderlige iværksættere at indfri deres gæld og starte på en frisk. Ineffektive rammer for en ny chance resulterer i, at iværksættere fastlåses i gældsfælder eller drives ud i den sorte økonomi eller tvinges til at flytte til andre jurisdiktioner for at få adgang til mere imødekommende ordninger. En flytning er dyr for kreditorerne, der må indregne den supplerende risiko for, at en iværksætter kunne opnå en hurtigere gældssanering i en anden jurisdiktion. En flytning har også store menneskelige og økonomiske omkostninger for iværksættere, da de i henhold til forordning (EU) 2015/848 om insolvensbehandling⁷ kan være nødsaget til at være etableret i en medlemsstat i en bestemt periode, før de kan søge om gældssanering i den jurisdiktion. Desuden viser erfaringerne, at kortere gældssaneringsperioder har en positiv indvirkning på både forbrugere og investorer, da de hurtigere vender tilbage til det sædvanlige forbrugs- og investeringsmønster. Dette er med til at sætte skub i iværksættervirksomhed.

En gældssanering alene kan i nogle medlemsstater ikke være nok til at gøre det muligt for en iværksætter at indlede en ny erhvervsaktivitet, f.eks. hvis en konkurs ledsages af en rettighedsfrakendelse, der strækker sig over et længere tidsrum, og som kan udstedes uden hensyn til, om iværksætteren handlede i god tro. For at give iværksættere en reel ny chance bør rettighedsfrakendelser begrundet i for stor gæld også være tidsbegrænset, således at de udløber senest ved udløbet af gældssaneringsperioden. Personoplysninger, der benyttes i forbindelse med skyldners overgældssætning, bør være hensigtsmæssige og relevante og være begrænset til, hvad der er nødvendigt til de formål, til hvilke de er blevet behandlet, og de bør opbevares i en form, der kun gør det muligt at identificere registrerede personer i det tidsrum, der er nødvendigt til de formål, til hvilke de er blevet behandlet. Den generelle forordning om databeskyttelse⁸, der kommer til at erstatte direktiv 95/46/EF og finde anvendelse fra den 25. maj 2018, indeholder en nærmere præcisering af de retlige rammer og kravene i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Fysiske personers overgældssætning er et stort økonomisk og socialt problem. 11,4 % af alle europæiske borgere er bagud med betalinger, ofte med forbrugsregninger⁹. Dette skyldes for det meste ugunstige makroøkonomiske forhold i en kontekst med finansiell og økonomisk

⁶ Robert van Galen, Stephan Madaus, *Corporate Rescue*, 2013, s. 52.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling, EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁹ http://ec.europa.eu/consumers/financial_services/reference_studies_documents/docs/part_1_synthesis_of_findings_en.pdf.

krise (f.eks. arbejdsløshed) kombineret med personlige problemer (f.eks. skilsmisse og sygdom).

Iværksættere er ikke de eneste, der rammes. Skønt forbrugere behandles stort set ens i henhold til national insolvenslovgivning, er det ikke tilfældet i alle medlemsstater. Dette resulterer i større omkostninger for medlemsstaternes socialsikringsordninger og økonomiske konsekvenser i form af mindre forbrug, mindre erhvervsaktivitet og mistede vækstmuligheder.

Den generelle effektivitet af rekonstruktion, insolvens og en ny chance

De usædvanligt lange procedurer i forbindelse med rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering i flere medlemsstater er stærkt medvirkende til de lave inddrivelsesprocenter og til at afholde investorer fra at drive virksomhed i jurisdiktioner, hvor procedurerne risikerer at være for langvarige. I halvdelen af medlemsstaterne løses insolvenssager i løbet af to til fire år¹⁰. Bortset fra tre medlemsstater er procedurerne varighed ikke blevet kortere i de sidste fire år, og i to medlemsstater blev de længere i samme periode. Blandt de specifikke aspekter, der spiller en rolle for procedurerne længde, kan nævnes dommernes specialiseringsgrad og dermed deres evne til at træffe hurtige beslutninger, professionalismen hos de aktører, der beskæftiger sig med rekonstruktion, insolvens og nye chancer, og indførelsen af nye digitale kommunikationsmidler i sådanne procedurer. Specialiserede insolvensbehandlere og dommere samt adgang til digitale værktøjer kan i høj grad bidrage til at forkorte procedurerne, sænke omkostningerne og forbedre bistands- og tilsynskvaliteten.

Trods en forbedring af konjunkturforsøholdene forbliver antallet af misligholdte lån, der voksede hurtigt i de fleste medlemsstater som følge af den økonomiske krise, højt. De mange misligholdte lån har direkte konsekvenser for bankernes evne til at understøtte vækst¹¹. I nogle medlemsstater har målrettede reformer haft en positiv indvirkning. Det stadig store antal misligholdte lån i EU viser imidlertid, at der er behov for en yderligere indsats for at sikre, at den negative kobling mellem aktivernes ringe kvalitet, den sløve kreditudvikling og lav vækst ikke bliver dominerende. Foranstaltninger til forbedring af effektiviteten i reglerne vedrørende rekonstruktion, insolvens og nye chancer vil kunne medvirke til en effektiv forvaltning af misligholdte lån og reducere akkumuleringen af misligholdte lån på bankernes balancer¹². De vil også kunne medvirke til at forbedre den restværdi, som kreditorerne kan forvente, ved at muliggøre en tidligere og hurtigere rekonstruktion og afvikling for skyldnere med finansielle vanskeligheder. Endelig kan de også tjene til at undgå en fremtidig opbygning af misligholdte lån, eftersom lån, der misligholdes, vil kunne fuldbyrdes mere effektivt. En forbedring af de juridiske rammer for håndhævelse vil ikke fuldstændigt løse problemet med eksisterende misligholdte lån, når fuldbyrdelsesproceduren allerede er indledt. En styrkelse af de juridiske rammer kunne dog fremskynde resten af sagen. På denne måde kan reformer af

¹⁰ EU's resultatattavle for retsområdet 2016.

¹¹ Jf. IMF Article IV review of the Euro area, "high levels of NPLs and debt have held back bank lending and investment, limiting the pass through of easier financial conditions"; IMF: Euro Area Policies – Selected Issues, IMF Country Report No. 15/205, juli 2015, Euro Area Policies, IMF Country Report No. 15/2014, juli 2015, s. 61.

¹² "Hen imod fuldførelsen af bankunionen", Europa-Kommissionen, COM(2015) 587 final, 24. november 2015.

insolvenslovgivningen supplere andre igangværende reformer på EU-plan inden for banksektoren og med hensyn til kapitalmarkeder.

Formålet med forslaget

Hovedformålet med forslaget er at begrænse de væsentligste hindringer for frie kapitalbevægelser forårsaget af forskelle mellem medlemsstaternes regler om rekonstruktion og insolvens. Målet er, at alle medlemsstater indfører nogle effektive regler for forebyggende rekonstruktioner og muligheden for en ny chance og tager skridt til at gøre alle insolvensprocedurer mere effektive ved at gøre dem kortere og billigere og forbedre deres kvalitet. Mere specifikt tjener sådanne regler til at forbedre investerings- og jobmulighederne i det indre marked, mindske unødvendig likvidation af levedygtige virksomheder, undgå unødvendige tab af arbejdspladser, forhindre opbygningen af misligholdte lån, lette rekonstruktioner på tværs af landegrænserne og reducere omkostningerne og øge mulighederne for en ny chance for seriøse iværksættere.

Der er behov for mere målrettede regler for at gøre reglerne for rekonstruktion mere effektive. Reglerne om virksomhedslederens pligt til at udvise omhu, når virksomheder nærmer sig insolvens, spiller også en vigtig rolle for udviklingen af en kultur for redning i stedet for likvidation af virksomheder, da de tilskynder til en hurtig rekonstruktion og forhindrer forsømmelser og undgåelige tab for kreditorerne. Lige så vigtige er regler om tidlige varslingsredskaber.

Forslaget harmoniserer ikke centrale aspekter af insolvens såsom regler om betingelserne for indledning af en insolvensbehandling, en fælles definition på insolvens, konkursorden og anfægtelsessøgsmål generelt. Skønt sådanne regler ville være nyttige for at opnå komplet retssikkerhed på tværs af grænserne, jf. også tilkendegivelserne fra mange deltagere i den offentlige høring¹³, synes den aktuelle diversitet i medlemsstaternes retssystemer med hensyn til insolvensbehandling at være for stor i betragtning af de mange forbindelser mellem insolvensret og andre beslægtede dele af den nationale lovgivning om f.eks. skat, beskæftigelse og socialsikring. En præskriptiv harmonisering ville kræve vidtrækkende ændringer på det handelsretlige, civilretlige og selskabsretlige område, mens fleksible regler ikke vil bringe de ønskede ændringer med sig. Desuden er de regler om anmeldelse og prøvelse af fordringer, der er nævnt i Kommissionens meddelelse fra december 2012¹⁴ af forholdsvis lav relevans i betragtning af de forbedringer, som forordningen om insolvensbehandling¹⁵ førte med sig.

I stedet bør dette forslag fokusere på de problemer, der vil kunne løses gennem harmonisering. Insolvensprocedurer skal tilpasses for at sætte skyldnere med finansielle vanskeligheder i stand til at gennemføre en tidlig rekonstruktion. De regler, der vil kunne bidrage hertil, omfatter ophævelse af forpligtelsen til at indgive begæring om insolvensbehandling på et tidspunkt, hvor skyldner stadig befinder sig i en formel rekonstruktionsproces, da en sådan begæring kunne gøre det umuligt at nå målene med rekonstruktionen, og en ordning for anfægtelsessøgsmål i forbindelse med

¹³ http://ec.europa.eu/justice/newsroom/civil/opinion/160321_en.htm

¹⁴ Europa-Kommissionen: Meddelelse om en ny europæisk tilgang til konkurs og insolvens (COM(2012) 742 final).

¹⁵ EUT L 141, s. 19.

insolvensprocedurer for at beskytte transaktioner indgået i god tro med henblik på en skyldners forebyggende rekonstruktion. Forslaget dækker også insolvensrelaterede foranstaltninger med direkte indvirkning på varigheden af procedurer, f.eks. dommernes specialisering og insolvensbehandlingens professionalisme, og foranstaltninger med en tæt forbindelse til reglerne om forebyggende rekonstruktion, herunder beskyttelse af ny finansiering mod anfægtelsessøgsmål.

For at fremme en iværksætterkultur er det vigtigt, at iværksættere og virksomhedsledere ikke stigmatiseres, når hæderlige foretagender går konkurs. Borgerne bør ikke afskrækkes fra iværksættervirksomhed eller nægtes muligheden for en "ny chance". Det skønnes, at der kunne skabes tre millioner arbejdspladser i Europa ved at tilbyde hæderlige iværksættere en ny chance for at genstarte deres virksomhed¹⁶.

Ved udformningen af forslaget har Kommissionen søgt at finde den rette balance mellem skyldneres og kreditorers interesser ved at sikre beskyttelse, når de foreslåede foranstaltninger risikerer at få potentielt negative konsekvenser for parternes rettigheder.

Frem for alt sigter forslaget mod at forbedre redningskulturen i EU. Reglerne om virksomheders rekonstruktion og aktionærrettigheder vil hovedsagelig bidrage til "forebyggelse", mens reglerne om anfægtelse, insolvensbehandlere og retslige og administrative myndigheder vil bidrage til "value recovery", og reglerne om en ny chance vil bidrage til "gældssanering". Foruden de økonomiske gevinster vil der også være positive sociale resultater.

Forslaget fastsætter fælles mål i form af principper eller, hvor det er nødvendigt, målrettede detaljerede regler. Forslaget tager sigte på at sikre sammenhæng mellem reglerne i EU, men giver samtidig medlemsstaterne den fornødne fleksibilitet til at nå målene ved at anvende principperne og de målrettede regler på en måde, der passer ind i deres nationale kontekst. Dette er særlig vigtigt, da nogle medlemsstater allerede har indført elementer af velfungerende regelsæt. Formålet er ikke at gribe ind i noget, der er velfungerende, men at fastlægge en fælles EU-ramme, der sikrer effektive rekonstruktioner og nye chancer og effektive procedurer både på nationalt plan og på tværs af grænserne.

For at fremme jobskabelsen og væksten i Europa kræves der en stærkere redningskultur, som hjælper levedygtige virksomheder med at omstrukturere og fortsætte driften, mens virksomheder, der ikke har nogen chance for at overleve, kanaliseres i retning af en hurtig likvidation, og som giver hæderlige kriseramte iværksættere en ny chance. Dette forslag er et vigtigt skridt i retning af en sådan ny kultur.

Institutionel baggrund

I 2011 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om insolvensbehandling¹⁷ med henstillinger om en harmonisering af bestemte aspekter af materiel insolvensret, herunder rekonstruktioner, og selskabsretten. Samme år opfordrede Rådet medlemsstaterne til at begrænse

¹⁶ Annual Report of European SMEs 2015/2016, s. 54.

¹⁷ Rapport med henstillinger til Kommissionen om insolvensbehandling inden for rammerne af EU-selskabsretten, 2011/2006(INI), 17. oktober 2011.

afviklingstiden og gældssaneringen for ærlige iværksættere efter konkurs til højst tre år inden 2013¹⁸.

På denne baggrund og i erkendelse af de betydelige forskelle mellem de nationale insolvensregler udsendte Europa-Kommissionen i december 2012 en meddelelse¹⁹ om behovet for en trinvis tilgang på visse områder, hvor forskelle mellem de nationale insolvenslovgivninger kunne lægge hindringer i vejen for et effektivt fungerende indre marked²⁰. Første skridt bestod i at ændre forordning (EF) nr. 1346/2000²¹. Det skete med vedtagelsen af forordning (EU) 2015/848 om insolvensbehandling²². Forordningen fokuserer på løsning af konflikter om domstolskompetence og lovvalgsregler i forbindelse med grænseoverskridende insolvensbehandling og sikrer anerkendelse af insolvensrelaterede domme i hele EU. Den harmoniserer ikke medlemsstaternes materielle insolvenslovgivning.

Som et næste skridt vedtog Kommissionen i 2014 henstillingen om rekonstruktion og muligheden for en ny chance²³. Henstillingen fokuserer på rekonstruktion og muligheden for en ny chance, da det blev vurderet, at det var på disse to områder, at foranstaltninger på EU-plan ville give størst merværdi²⁴. Henstillingen opfordrede medlemsstaterne til at indføre i) effektive procedurer til at bistå levedygtige skyldnere med at omstrukturere og dermed undgå insolvens og ii) bestemmelser om en ny chance for iværksættere, der giver dem mulighed for en gældssanering senest tre år efter at være blevet erklæret insolvente.

Efter vedtagelsen blev der i 2015 og 2016 gennemført to evalueringer af dens gennemførelse²⁵. De afslørede, at mens henstillingen havde tilvejebragt et nyttigt fokus for de medlemsstater, der havde iværksat reformer på insolvensområdet, havde den ikke haft den ønskede virkning i form af vedvarende ændringer i alle medlemsstater, der kunne lette redningen af kriseramte virksomheder og sikre iværksættere en ny chance. Det skyldtes, at den kun var blevet gennemført delvist i et betydeligt antal medlemsstater, herunder dem, der havde iværksat reformer.

Der findes stadig adskillige medlemsstater, hvor en virksomhed ikke kan omstruktureres, før den er erklæret insolvent. Andre medlemsstater har indført nye forebyggende rekonstruktionsprocedurer, men disse regler adskiller sig på flere punkter fra henstillingen. Med hensyn til muligheden for en ny chance har adskillige medlemsstater siden vedtagelsen af henstillingen indført en gældssaneringsordning for fysiske personer. Der er dog stadig store forskelle mellem gældssaneringsperiodens varighed. Sådanne forskelle mellem

¹⁸ Rådets konklusioner om revision af "Small Business Act" for Europa, der blev vedtaget den 30. maj 2011, 10975/2011 og findes på <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=DA&f=ST%2010975%202011%20INIT>

¹⁹ Europa-Kommissionen: "En ny europæisk tilgang til konkurs og insolvens" (COM(2012) 742 final af 12. december 2012).

²⁰ Ny chance for iværksættere, afviklingstid, indledning af insolvensbehandling og rekonstruktionsprocedurer, anmeldelse og prøvelse af fordringer, fremme af rekonstruktionsplaner.

²¹ EUT L 160 af 30.6.2000, s. 1.

²² EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19.

²³ C(2014) 1500 final af 12. marts 2014.

²⁴ Impact Assessment accompanying the Commission Recommendation on a New Approach to Business Failure and Insolvency, SWD(2014) 61 final af 12. marts 2014.

²⁵ Evaluering af gennemførelsen af Kommissionens henstilling af 12.3.2012 om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens, 30.9.2015 (findes på http://ec.europa.eu/justice/civil/commercial/insolvency/index_en.htm)

medlemsstaternes retlige rammer betyder fortsat juridisk usikkerhed, ekstraomkostninger for investorer til vurdering af deres risici, mindre udviklede kapitalmarkeder og vedvarende hindringer for en effektiv rekonstruktion af levedygtige virksomheder i EU, herunder grænseoverskridende koncerner.

De fem formænds rapport af 22. juni 2015 om gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union nævnte insolvenslovgivningen som en af de største flaskehalse, der forhindrer en integration af kapitalmarkederne i og uden for euroområdet²⁶.

I denne kontekst blev der i 2015-handlingsplanen for etablering af en kapitalmarkedsunion²⁷ bebudet et forslag til retsakt om insolvens, herunder tidlig rekonstruktion og en ny chance. Dette initiativ tjener til at fjerne de væsentligste barrierer for frie kapitalbevægelser og vil bygge på velfungerende nationale ordninger. I strategien for det indre marked blev det også nævnt, at Kommissionen ville støtte ærlige iværksættere og foreslå en retsakt for at sikre, at medlemsstaterne fastlægger en lovramme, der tager højde for problemerne vedrørende konkurser uden at afholde iværksættere fra at forsøge sig med nye idéer²⁸.

Rådet understregede i sine konklusioner fra juli 2016 om en køreplan for fuldførelse af bankunionen betydningen af Kommissionens arbejde med et lovgivningsforslag om minimumsharmonisering inden for insolvenslovgivning som led i kapitalmarkedsunionen og noterede, at dette også kan støtte bestræbelserne på at reducere det fremtidige omfang af misligholdte lån²⁹.

Senere gentog Kommissionen i meddelelsen "Kapitalmarkedsunionen - En fremskyndelse af reformprocessen", at ineffektivitet og forskelle i de nationale insolvensregler skaber juridisk usikkerhed, hindringer for inddrivelse af værdier fra kreditorernes side og hindringer for en effektiv rekonstruktion af levedygtige virksomheder i EU, herunder også grænseoverskridende koncerner³⁰.

- **Overensstemmelse med gældende bestemmelser på området**

Forordning om grænseoverskridende insolvensbehandling

Den 26. juni 2017 erstatter forordning (EU) 2015/848³¹ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000. Forordning 2015/848 omhandler spørgsmål vedrørende retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af insolvensafgørelser samt koordinering af grænseoverskridende insolvensbehandlinger. Den udpeger den gældende lovgivning, dvs. rekonstruktions- og insolvensprocedurer, der allerede eksisterer i medlemsstaterne, og sikrer, at de anerkendes i hele EU. Den dækker også mange former for insolvensprocedurer,

²⁶ "Completing Europe's Economic and Monetary Union", rapport udarbejdet af Jean-Claude Juncker i tæt samarbejde med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi og Martin Schulz (de såkaldte fem formænd), 22. juni 2015, s. 10.

²⁷ Handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion (COM(2015) 468 final, s. 25).

²⁸ Meddelelse fra Kommissionen om opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne (COM(2015) 550 final, s. 6).

²⁹ Rådets konklusioner af 17. juni 2016 http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_da.pdf

³⁰ COM(2016) 601 final http://ec.europa.eu/finance/capital-markets-union/docs/20160913-cmu-accelerating-reform_da.pdf

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).

herunder forebyggende procedurer/procedurer forud for insolvens og visse personlige insolvensprocedurer, forudsat at de opfylder bestemte betingelser (f.eks. kan procedurer forud for insolvens først indledes, når der er sandsynlighed for insolvens, og procedurer skal omfatte alle eller en betydelig del af en skyldners kreditorer og være offentlige).

Forordning 2015/848 forpligter imidlertid ikke medlemsstaterne til at indføre specifikke typer af procedurer eller til at sikre, at deres procedurer er effektive med hensyn til at fremme rekonstruktioner og muligheden for en ny chance.

Forslaget vil derfor supplere forordning 2015/848 ved at pålægge medlemsstaterne at sikre, at deres nationale forebyggende rekonstruktionsprocedurer opfylder visse mindstekrav til effektivitet.

Henstilling om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens

Henstillingen, der er rettet til medlemsstaterne, indeholder minimumsstandarder for: i) forebyggende rekonstruktionsprocedurer, der sætter skyldnere i finansielle vanskeligheder i stand til at omstrukturere deres virksomhed på et tidligt stadium for at undgå insolvens, og ii) gældssanering inden for bestemte tidsrum af ærlige iværksættere som et af de skridt, der er nødvendige for at give dem en ny chance. Forslaget styrker 2014-henstillingen og går videre end forordningen ved også at indføre målrettede regler om større effektivitet i alle procedurer, herunder likvidationsprocedurer.

Lovgivning om finansielle tjenesteydelser

Der gælder særlige ordninger for forsikrings- og genforsikringsselskaber som defineret i artikel 13, nr. 1 og 4, i direktiv 2009/138/EF³², kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i forordning (EF) nr. 575/2013³³, investeringsinstitutter og kollektive investeringsordninger som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2 og 7, i forordning (EF) nr. 575/2013, centrale modparter som defineret i artikel 2, nr. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012³⁴, værdipapircentraler som defineret i artikel 2, nr. 1, i forordning (EU) nr. 909/2014³⁵ og andre finansieringsinstitutter og enheder som angivet i artikel 1, stk. 1, første afsnit i direktiv 2014/59/EU³⁶. I forhold til disse har de nationale tilsynsmyndigheder vidtgående beføjelser til at intervenere, så det er passende at udelukke sådanne skyldnere fra de forebyggende rekonstruktionsprocedurer, der er omhandlet i dette forslag.

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU, samt forordninger (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

Forslaget berører ikke direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer³⁷, direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse³⁸ og forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre³⁹. Dette er vigtigt for at undgå overlapninger mellem disse instrumenter og dette forslag, der ville påvirke sikrede kreditorers evne til at håndhæve finansiel sikkerhed stillet til rådighed af en virksomhed, herunder marginer til centrale modparter (CCP'er) eller centralbanker/ECB eller aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse indgået mellem et ikkefinansielt selskab og et finansieringsinstitut. Hvis sådanne transaktioner ikke holdes uden for bestemmelserne om afbrydelse, kan de finansielle markeders stabilitet lide skade.

Direktiver om beskyttelse af arbejdstagere

Tilstrækkelig og rettidig information til og høring af arbejdstagere gør rekonstruktionsprocessen mere effektiv. Flere direktiver garanterer retten til information og høring forud for afskedigelser forårsaget af rekonstruktioner og/eller kollektive afskedigelser. Dette forslag rører ikke ved de rettigheder, der er garanteret ved direktiv 98/59/EF⁴⁰, 2001/23/EF⁴¹, 2002/14/EF⁴², 2008/94/EF⁴³ og 2009/38/EF⁴⁴, men giver til gengæld de berørte arbejdstagere ret til at stemme om rekonstruktionsplaner.

I henhold til direktiv 2008/94 skal medlemsstaterne etablere garantiinstitutioner, der sikrer arbejdstagerne betaling af tilgodehavender, der hidrører fra arbejdsaftaler eller ansættelsesforhold i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens. Medlemsstaterne kan udvide sådanne garantiinstitutioner til også at dække andre typer procedurer, og dette forslag kan tilskynde, men forpligter ikke, medlemsstaterne til også at dække rekonstruktionsprocedurer, hvis der ikke allerede er taget højde herfor. Forslaget tager sigte på at indføre forebyggende procedurer i alle medlemsstater for at hjælpe skyldnere med at udgå insolvens. Hvis rekonstruktionen ikke lykkes og skyldner bliver insolvent i henhold til den nationale lovgivning, finder direktiv 2008/94 anvendelse.

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁴⁰ Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16).

⁴¹ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29).

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EUT L 283 af 28.10.2008, s. 36).

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF af 6. maj 2009 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (EUT L 122 af 16.5.2009, s. 28).

I henhold til forslaget bør arbejdstagernes tilgodehavender som defineret i direktiv 2008/94/EF i princippet være udelukket fra en afbrydelse af kreditfølgning, der ville føre til en midlertidig suspension af arbejdstagernes evne til at gøre sådanne krav gældende, uanset om de er opstået før eller efter indrømmelsen af afbrydelsen. En udsættelse i relation til sådanne tilgodehavender bør kun være mulig for de beløb og for den periode, for hvilke medlemsstaterne garanterer betaling på anden vis.

Direktiv 2001/23/EF handler om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder. I henhold til forslaget kan en rekonstruktion medføre overførsel af en virksomhed eller bedrift. I så fald vil direktiv 2001/23/EF og det beskyttelsesniveau, det sikrer for arbejdstagere, gælde til fulde og ikke blive påvirket af dette forslag. Når en rekonstruktion medfører overførsel af en del af en virksomhed eller bedrift, bør arbejdstagernes rettigheder beskyttes i overensstemmelse med direktiv 2001/23/EF, uden at det berører de muligheder, der følger af artikel 5, stk. 2, i direktivet. I henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 2001/23/EF kan erhververen, forudsat at insolvensbehandlingen gennemføres under tilsyn af en kompetent offentlig myndighed, fritages for tidligere forpligtelser, hvis arbejdstagerne modtager en kompensation, der mindst svarer til den, de ville modtage fra den eksisterende garantifond for arbejdstagere. Desuden kan arbejdsvilkårene ændres efter aftale med arbejdstagerne.

Ved direktiv 2002/14/EF er der indført en ret til konstant information og høring af arbejdstagerrepræsentanter i virksomheden, herunder om "beslutninger, som kan medføre betydelige ændringer i arbejdets tilrettelæggelse og ansættelsesforholdene". Denne konsultation skal finde sted med henblik på at nå til enighed om sådanne beslutninger. Forslaget vil ikke påvirke de rettigheder, der er sikret ved direktiv 2002/14/EF. Desuden, og uden at det berører arbejdstagernes ret til information og høring i henhold til direktiv 2002/14, vil forslaget give berørte arbejdstagere ret til at stemme om en rekonstruktionsplan. Med henblik på afstemningen om en rekonstruktionsplan kan medlemsstaterne beslutte at placere arbejdstagerne i en anden klasse end andre kreditorer.

Direktiv 2012/30/EU om selskabsret

Artikel 19, stk. 1, artikel 29, artikel 34, artikel 35, artikel 40, stk. 1, litra b), artikel 41, stk. 1, og artikel 42 i direktiv 2012/30/EU⁴⁵ indebærer, at der skal afholdes en generalforsamling. Ved enhver forhøjelse af den tegnede kapital, der sker ved indskud i kontanter, skal de nye aktier ifølge direktivets artikel 33 fortrinsvis tilbydes aktionærerne. Både kravene om afholdelse af en generalforsamling og fortrinsretten kan være til skade for effektiviteten i forbindelse med vedtagelsen og gennemførelsen af rekonstruktionsplanen. I henhold til forslaget skal medlemsstaterne fravige disse selskabsretlige bestemmelser i det omfang, det er nødvendigt, og i den periode, der er nødvendig, for at sikre, at aktionærerne ikke forpurrer rekonstruktionsbestrebelse ved at misbruge deres rettigheder i henhold til direktiv 2012/30/EU. Medlemsstaterne behøver imidlertid ikke at fravige selskabsretlige bestemmelser, hvis de kan sikre, at ovennævnte selskabsretlige krav ikke kan bringe rekonstruktionsprocessens effektivitet i fare, eller hvis medlemsstaterne har andre lige så effektive midler til at sikre, at aktionærerne ikke lægger urimelige hindringer i vejen for

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

vedtagelsen eller gennemførelsen af en rekonstruktionsplan, der kan genoprette virksomhedens levedygtighed.

Statsstøtteregler

Forslaget vil ikke berøre statsstøtteregler. Offentlige kreditorer giver ikke afkald på deres tilgodehavender, og de kan derfor ikke anses for at yde uforenelig statsstøtte til skyldnere bare ved at deltage i en rekonstruktionsplan, forudsat at rekonstruktionsforanstaltningerne påvirker offentlige kreditorer på samme måde som private kreditorer, og forudsat at de optræder lige som private erhvervsdrivende i en markedsøkonomi i en sammenlignelig situation. Dette forslag berører heller ikke regler om fuld tilbagesøgning af ulovlig statsstøtte, jf. sag C-454/09, *New Interline*, præmis 36, og sag C-610/10, *Magefesa*, præmis 104.

• **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

Et af de tiltag, der blev bebudet i handlingsplanen for etablering af en kapitalmarkedsunion⁴⁶ af 30. september 2015, var et forslag fra Kommissionen til en retsakt om insolvens, herunder tidlig rekonstruktion og en ny chance, alt sammen baseret på erfaringerne med 2014-henstillingen. Initiativet vi bygge på nationale systemer, der fungerer godt.

Også i strategien for det indre marked⁴⁷ blev det bebudet, at Kommissionen ville støtte ærlige iværksættere og foreslå en retsakt for at sikre, at medlemsstaterne fastlægger en lovramme, der kan tage højde for problemerne vedrørende konkurser uden at afholde iværksættere fra at forsøge sig med nye idéer.

Den økonomiske betydning af velfungerende insolvensregler er særlig relevant i den finansielle sektor i en situation med høj privat gæld og et stort antal misligholdte lån, hvilket er tilfældet i nogle medlemsstater. I Den Europæiske Centralbanks samlede vurdering fra 2015 blev der nævnt et tal på 980 mia. EUR i misligholdte eksponeringer i banksystemet⁴⁸. Sådanne lån vejer tungt på bankernes evne til at finansiere realøkonomien i flere medlemsstater. Banker er hovedkilden til lån til virksomheder og husstande og er derfor særligt følsomme over for ineffektive insolvensregler. Gode insolvensregler kan medvirke til at løse problemerne, men kan ikke i sig selv løse alle de udfordringer, som banker står overfor i forbindelse med håndteringen af forringede balancer. Håndteringen af en stor gældsbyrde og misligholdte lån kræver supplerende politikker og generelle betingelser. Gode insolvensregler på papir leverer ikke tilfredsstillende resultater uden også at have en hensigtsmæssig retslig infrastruktur eller passende skattepolitikker til at sikre finansiell stabilitet. Desuden kan der være behov for specifikke politikker for at reducere gældsbyrden. For kreditorer har foranstaltninger især relation til værdiansættelsen af aktiver, tilsynsmyndighedens afviklingsmål og den skattemæssige behandling af afskrivninger. For skyldnere vil adgangen til sociale sikkerhedsnet mindske effekten af mere afgørende afviklings- og genopretningsstrategier, som kreditorerne finder nødvendige.

⁴⁶ Handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion (COM(2015) 468 final af 30.9.2015).

⁴⁷ COM(2015) 550 final af 28.10.2015.

⁴⁸ European Central Bank, Statistics, 23. juni 2016, <https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/statistics/html/index.en.html>

Forslaget vil bidrage til at forhindre en akkumulering af misligholdte lån. Andre vigtige elementer i denne kontekst er for det første at give virksomheder mulighed for lettere at omstrukturere og dermed hurtigere genskabe deres økonomiske levedygtighed og indfri deres gæld og for det andet at sikre, at banker kan inddrive aktiver, når der ikke er udsigt til, at skyldnere igen bliver levedygtige.

En vellykket rekonstruktionsplan vil omdanne misligholdte lån til lån, som en virksomhed rent faktisk kan betale tilbage. Når de træder i likvidation, må sikrede kreditorer overveje muligheden for en kraftig reduktion i værdien af deres fordringer. Når de omstrukturere, undgår de derimod insolvens, kontraktgæld indfris generelt, og der forhandles i de fleste tillfælde kun om den finansielle gæld. Data viser, at de højeste inddrivelsesprocenter for kreditorer forekommer i de lande, hvor rekonstruktion er den mest almindelige insolvensbehandling⁴⁹, og at 45 % af OECD-landene benytter rekonstruktion som den mest almindelige metode til redning af levedygtige virksomheder. De har også en gennemsnitlig inddrivelsesrate på 83 cent pr. dollar mod 57 cent pr. dollar i de lande, hvor likvidation er det hyppigste udfald⁵⁰. En anden vigtig faktor, der kan forbedre de samlede inddrivelsesprocenter og dermed restværdien af potentielle misligholdte lån, er en hurtig behandling af rekonstruktions- og insolvenssager⁵¹.

Gældssanering for virksomheder og muligvis privatpersoner kunne måske også være med til at fjerne de lån, der alligevel ikke kan indfris, fra kreditinstitutternes balancer. Antallet af henviste sager kan også nedbringes ved at udvikle vellykkede ordninger for gældsoplægning mellem skyldnere og kreditorer med begrænset eller ingen mellemkomst fra retslige eller administrative myndigheders side eller retslige procedurer.

Forslaget tjener imidlertid ikke til og kommer heller ikke til fuldt ud at løse bankernes problemer med inddrivelse af lån, særlig inddrivelseseffektiviteten, der bremser bankernes finansiering af realøkonomien. Som nævnt i Kommissionens meddelelse "Hen imod fuldførelsen af bankunionen" af 24. november 2015⁵² er der behov for at gøre både rekonstruktions- og insolvensprocedurerne mere effektive. Kommissionen så også nærmere på de nationale insolvensregler som led i det europæiske semester, EU's ramme for økonomisk styring. Den langvarige, ineffektive og omkostningstunge insolvensbehandling i visse medlemsstater har vist sig at være en af årsagerne til den utilstrækkelige gældsnedbringelse i den private sektor efter krisen og har blot øget gældsbyrden. Der er brug for effektive og gennemsigtige offentlige forvaltninger og effektive retssystemer for at understøtte den økonomiske vækst og levere kvalitetstjenester til virksomheder og borgere, herunder hvad angår insolvensregler. I denne optik vil Kommissionen som led i det europæiske semester fortsætte med at arbejde sammen med medlemsstaterne med henblik på at forbedre deres retssystemer.

Der findes ingen fælles dataindsamlingsmetoder, og det er vanskeligt at sammenligne data landene imellem, og derfor er det ikke muligt at tegne et komplet billede af situationen i medlemsstaterne, særlig ikke med hensyn til virkningerne på de finansielle institutioner. Som bebudet i meddelelsen "Kapitalmarkedsunionen - En fremskyndelse af reformprocessen" har

⁴⁹ Resolving Insolvency, Verdensbanken, <http://www.doingbusiness.org/reports/globalreports/~media/GIAWB/Doing%20Business/Documents/Annual-Reports/English/DB14-Chapters/DB14-Resolving-insolvency.pdf>

⁵⁰ Doing Business Project Encourages Economies to Reform Insolvency Frameworks, Verdensbanken, januar 2013.

⁵¹ Resolving Insolvency, Verdensbanken.

⁵² COM(2015) 587 final af 24.11.2015.

Kommissionen iværksat en benchmarkingundersøgelse af låneinddrivelsesordninger (herunder insolvensordninger) for at etablere et detaljeret og pålideligt billede af de resultater, som bankerne står over for i forbindelse med misligholdte lån i form af forsinkelser, omkostninger og inddrivelse af værdier. Undersøgelsen vil bistå de medlemsstater, der ønsker at gøre deres ordninger mere effektive og transparente. Kommissionen vil derfor fortsætte med at undersøge spørgsmål, der ikke direkte behandles i dette forslag.

En styrkelse af og sikring af konvergens mellem de nationale regler for gældsoplægning, låneinddrivelse, insolvens og gældssanering vil også bidrage til at forbedre det indre markeds funktionsmåde, særlig kapitalmarkedsunionen. Konvergerende principper og tillid til en effektiv implementering af disse principper vil være afgørende for at skabe betingelserne for kreditorers långivning til skyldnere i andre medlemsstater. Kreditorer vil afholde sig fra grænseoverskridende långivning, hvis de ikke har tillid til deres evne til at beskytte sig selv i tilfælde af manglende betaling og til at inddrive værdier eller sikkerhedsstillelse. Ved at fastlægge fælles principper til støtte for en tilpasning af nationale rekonstruktions- og insolvensregler bidrager dette forslag yderligere til gældssanering.

Individuelle iværksætteres personlige og erhvervsmæssige gæld hænger ofte sammen: Iværksættere optager personlige lån til at starte og drive deres virksomhed, f.eks. fordi de sikrer deres forretningslån med deres personlige aktiver såsom en bil, mens fysiske personer anvender forbrugercredit til at købe aktiver til deres forretningsaktivitet. I henhold til dette forslag kan begge typer gæld konsolideres, når den stiftes af personer som led i deres iværksættervirksomhed.

Samtidig indeholder forslaget en opfordring til medlemsstaterne om også at anvende gældssaneringsprincipperne på fysiske personer, der ikke er iværksættere. Mange medlemsstater har i de seneste år vedtaget eller ændret de nationale love om forbrugerinsolvens i erkendelse af, at det er vigtigt at sætte forbrugere i stand til at opnå gældssanering og en ny chance. Imidlertid er det ikke alle medlemsstater, der har sådanne love, og afviklingstiden for meget gældstyngede forbrugere forbliver lang. At genskabe forbrugernes økonomiske forbrugsmønster er vigtig for velfungerende markeder og finansielle tjenesteydelser i detailledet. Kommissionen vil fortsætte med at se nærmere på, hvordan medlemsstater har reformeret deres nationale regler, og holde øje med, hvordan de gennemfører forslagets specifikke bestemmelse om muligheden for en ny chance, for derved at få et overblik over forbrugernes overgældsætning.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget, for dette forslag er artikel 53 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Forslaget indeholder et omfattende sæt af principper og, hvor det er nødvendigt, målrettede regler for en effektiv ramme for forebyggende rekonstruktioner og muligheden for en ny chance. Det indeholder også foranstaltninger til effektivisering og afkortning af procedurerne, herunder formel likvidation (likvidationsprocedurer). En effektiv mulighed for en ny chance kræver også, at rettighedsfrakendelser i forhold til ærlige overforgældede iværksættere forkortes, så de får mulighed for at genoptage deres iværksættervirksomhed efter et rimeligt tidsrum.

Formålet med forslaget er at fjerne hindringer for udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder såsom frie kapitalbevægelser og etableringsfriheden, der skyldes forskelle mellem de nationale lovgivninger og procedurer vedrørende forebyggende rekonstruktion, insolvens og muligheden for en ny chance. Forslaget vil især fjerne forudgående ekstraomkostninger for investorer ved vurderingen af risikoen for, at skyldnere kommer i økonomiske vanskeligheder i en eller flere medlemsstater, og de efterfølgende omkostninger forbundet med rekonstruktion af virksomheder med forretningssteder, kreditorer eller aktiver i andre medlemsstater, typisk i forbindelse med rekonstruktion af internationale koncerner. Forslaget vil også fjerne den supplerende risikovurdering og omkostningerne forbundet med grænseoverskridende låneinddrivelse for kreditorerne til overforgældede iværksættere, der flytter til en anden medlemsstat for at få en ny chance meget hurtigere. Det vil også fjerne de ekstra omkostninger for iværksætterne selv, når de flytter til en anden medlemsstat for at få en ny chance.

Problemer vedrørende det indre marked begrænser sig ikke til rent grænseoverskridende situationer. Selv helt nationale tilfælde af insolvens kan have en dominoeffekt på det indre markeds funktion. Virksomheder, der opererer på tværs af landegrænser, har i deres forsyningskæde nogle leverandører, der måske kun udøver virksomheder i indlandet. Når en leverandør oplever finansielle vanskeligheder og ikke kan reddes, kan dette få negative konsekvenser og medføre insolvens for den grænseoverskridende virksomhed.

Et instrument, der begrænser sig til grænseoverskridende insolvenssager vil ikke løse problemerne vedrørende det indre marked, og det vil heller ikke være muligt for investorerne på forhånd at bestemme den grænseoverskridende eller indenlandske karakter af en skyldners potentielle finansielle vanskeligheder i fremtiden. Forslaget går videre end retsligt samarbejde og fastætter væsentlige minimumsstandarder. Derfor vil det ikke være hensigtsmæssigt at anvende artikel 81 som retsgrundlag.

Flere medlemsstater har selv truffet foranstaltninger og har for nylig vedtaget eller indledt forberedelserne til nye regler, der skal forbedre rammerne for forebyggende rekonstruktion og en ny chance. Disse nationale regler er dog meget forskellige og resulterer derfor i en uensartet gennemsigtighed og beskyttelse for investorer. Investorer kan blive forhindret i at investere på tværs af grænserne, fordi omkostningerne herved er meget højere end nødvendigt. Hvis EU ikke griber til handling, må det forventes, at andre medlemsstater, der er i færd med at reformere deres eksisterende regler for rekonstruktion og en ny chance rammer eller indføre sådanne regler for første gang, vil følge denne divergerende trend. Forslaget tjener også til at forhindre en sådan divergerende udvikling i lovgivningen og de heraf følgende hindringer i fremtiden.

- **Nærhedsprincippet**

Grundet de mange forskelle mellem de nationale regler for rekonstruktion og en ny chance i EU og manglen på konvergerende tendenser i de seneste lovgivningsmæssige ændringer på nationalt plan er det yderst usandsynligt, at medlemsstaterne enkeltvis vil være i stand til at sikre den generelle sammenhæng mellem deres egen og andre medlemsstaters insolvenslovgivning.

Hvad muligheden for en ny chance angår, skal der, for at vurdere spørgsmålet om subsidiaritet, sondres mellem fysiske personer, der er iværksættere, og dem, der er forbrugere. I modsætning til iværksættere, der konstant søger nye kilder til investering (ofte på tværs af

landegrænser), hælder forbrugere for nærværende til lokal finansiering (lån fra lokale banker)⁵³. Problemet med forbrugeres overgældsætning bør derfor først tackles på nationalt plan. I svarene på grønbogen om finansielle tjenesteydelser i detailledet⁵⁴ har mange respondenter dog for nylig peget på divergerende nationale forbrugerinsolvensregler som en hindring for salget af finansielle produkter på tværs af grænserne. Medlemsstaterne kunne derfor overveje at anvende de samme gældssaneringsprincipper på alle fysiske personer, inklusive forbrugere.

Et velfungerende indre marked i EU kræver kohærente regler om rekonstruktion og muligheden for en ny chance, der kan adressere virksomheders grænseoverskridende dimension, da interaktionen mellem virksomheder placeret i forskellige medlemsstater er blevet mere og mere almindelig. En EU-indsats vil derfor give en merværdi ved at lette grænseoverskridende investeringer i EU, der sikrer, at levedygtige virksomheder i finansielle vanskeligheder, uanset hvor de er etableret i det indre marked, vil være i stand til at drage fordel af en bredere vifte af redskaber for at forhindre insolvens. Samtidig vil iværksættere kunne udnytte rimelige gældssaneringsperioder i deres medlemsstater. Dette kan realistisk set ikke opnås af medlemsstater, der handler alene. Desuden vil sikringen af, at grænseoverskridende kreditorer og investorer, der er involveret i en sådan rekonstruktionsproces, råder over en passende sikkerhed, have positive økonomiske virkninger. De foreslåede regler vil skabe retssikkerhed for kreditorer og investorer, der ønsker at tilbyde lån i andre medlemsstater. De vil have adgang til de nødvendige oplysninger til at træffe informerede beslutninger.

Forslaget respekterer med andre ord nærhedsprincippet ved kun at foreslå handling, hvis og i det omfang medlemsstaterne ikke kan nå målene alene.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er udformet således, at det overholder proportionalitetsprincippet. De midler, der anvendes, vil blive skræddersyet til at opfylde målet om et korrekt fungerende indre marked. Det fremtidige EU-instrument bør fastsætte fælles mål og generelle regler og overlade det til medlemsstaterne at bestemme, hvordan disse mål skal nås.

- **Valg af retsakt og grad af harmonisering**

En bindende retsakt i form af et direktiv indeholdende harmoniserede minimumsregler forekommer nødvendig for at nå politikmålene om rekonstruktion, insolvens og en ny chance. Med Kommissionens henstilling fra 2014 lykkedes det ikke at sikre, at medlemsstaterne har et sammenhængende og robust svar på de problemer, der blev peget på. I handlingsplanen for etablering af en kapitalmarkedsunion og strategien for det indre marked pegede Kommissionen desuden på visse mangler i den måde, EU's indre marked fungerer på. Et direktiv vil give medlemsstaterne mulighed for at bevare en vis fleksibilitet med hensyn til de mest hensigtsmæssige midler til gennemførelse i deres nationale kontekst af sådanne principper som adgang til redskaber til tidlig varsling eller opgaverne for virksomhedsledere, der befinder sig på kanten af insolvens. De kunne også fastsætte mere detaljerede målrettede

⁵³ Grænseoverskridende udlån til husholdninger, der nu udgør ca. 5 % af alle udlån til husholdninger.

⁵⁴ http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/retail-financial-services/docs/green-paper_en.pdf

regler for at nå forlagets mål, f.eks. maksimale perioder for afbrydelse af håndhævelsesforanstaltninger eller majoriteter til vedtagelse af rekonstruktionsplaner.

Rekonstruktion, insolvens og ny chance er stærkt reguleret på nationalt plan og har forbindelser til andre områder såsom selskabsret, ansættelsesret, skatteret og statsstøtteren. Desuden behandles rekonstruktion, insolvens og ny chance forskelligt i medlemsstaterne, ikke kun på grund af forskelle i den historiske og økonomiske udvikling, men også på grund af forskellige tilgange til beskyttelse af sociale værdier såsom arbejdstagerrettigheder eller ejendomsret. Minimumsstandarder er derfor det mest hensigtsmæssige middel til at sikre en kohærent lovgivning i alle medlemsstater og samtidig give medlemsstaterne mulighed for at gå videre end direktivets bestemmelser. Eksempelvis kan medlemsstaterne tilskynde til ny og midlertidig finansiering i et rekonstruktionsforløb ved i efterfølgende likvidationsprocedurer at prioritere den højere end krav, der er blevet gjort gældende før rekonstruktionen. Medlemsstaterne kan styrke reglerne om en ny chance ved at udvide deres anvendelsesområde til at omfatte alle fysiske personer, inklusive forbrugere. De kan også forbedre behandlingen af arbejdstagerne i forbindelse med vedtagelsen af rekonstruktionsplaner ved at forlange, at arbejdstagere placeres i en anden klasse end andre kreditorer.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Forslaget bygger på 2014-henstillingen om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens⁵⁵. En evaluering fra Kommissionen konkluderede, at nogle medlemsstater kun delvist havde taget henstillingen til sig, herunder dem, der havde modtaget insolvensrelaterede henstillinger som led i det europæiske semester. Selv de medlemsstater, der har gennemført henstillingen, har gjort det på selektiv vis, så der optræder fortsat betydelige forskelle⁵⁶. Følgelig var henstillingen i sig selv ikke tilstrækkelig til at nå målene om konvergens og mindre ineffektivitet i reglerne, som muliggør en tidlig gældsrekonstruktion og en ny chance.

- **Høring af interesserede parter**

Kommissionen gennemførte en omfattende høring af de interesserede parter. Et offentligt samråd på internettet mellem den 23. marts 2016 og den 14. juni 2016 resulterede i over 260 bidrag fra 27 medlemsstater (navnlig Tyskland efterfulgt af Det Forenede Kongerige, Belgien og Litauen). Der blev afholdt dedikerede møder med medlemsstaternes regeringsekspertes. En uformel gruppe bestående af udvalgte interessenter med særlig interesse i spørgsmål om rekonstruktion af gæld, insolvens og en ny chance blev oprettet og mødtes tre gange i 2016⁵⁷. Endelig tilrettelagde det slovakiske rådsformandskab den 11. juli 2016 en konference om insolvensreglernes konvergens i Den Europæiske Union.

⁵⁵ C(2014) 1500 final af 12.3.2014.

⁵⁶ For nærmere oplysninger henvises der til evalueringen af Kommissionens henstilling om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens af 30. september 2015: http://ec.europa.eu/justice/civil/files/evaluation_recommendation_final.pdf.

⁵⁷ Hoveddeltagerne var BusinessEurope, AFME, EBF, ACCA, UEAPME, ESBA, Independent Retail Europe, EuroChambers, ETUC, EFIN, FEE, INSOL Europe, FDC, Rådet for Advokatsamfund i EU og Det Europæiske Retsinstitut.

De fleste medlemsstater støttede Kommissionens målsætning om at forbedre rammerne for tidlig rekonstruktion og en ny chance, men insisterede på, at harmoniseringen fortsat skulle ligge på principniveau grundet de komplekse forbindelser med andre retlige områder, f.eks. selskabsretten. Hvad angår interessenterne, var erhvervsorganisationer, faglige organisationer, finansieringsinstitutter, forbrugerorganisationer, fagforeninger og akademikere generelt for harmoniserede minimumsregler om tidlig rekonstruktion og en ny chance og hilste idéen om virkningsfulde og (omkostnings)effektive insolvensregler på EU-plan velkommen for at redde levedygtige virksomheder. De understregede også betydningen af en afbalanceret tilgang for at beskytte alle aktørers interesse og forhindre moralsk hasard. Banksektoren og visse andre interessenter var af den opfattelse, at EU-reglerne om gældssanering for forbrugere bør dækkes af et særskilt instrument. Europa-Parlamentet støttede harmoniseringen af visse aspekter af rekonstruktion og betonedede spørgsmålet om at sikre alle fysiske personer en ny chance.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ekspertgruppen om rekonstruktions- og insolvensret afholdt seks møder mellem januar og juli 2016. Der blev gennemført en omfattende juridisk undersøgelse om materiel insolvensret i alle medlemsstater for at identificere alle de områder, hvor forskelle i den nationale lovgivning kan give anledning til hindringer for det indre marked⁵⁸. Der blev også gennemført en økonomisk undersøgelse af virkningerne af minimumsstandarder for rekonstruktion, insolvens og en ny chance⁵⁹.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev set nærmere på følgende løsningsmuligheder:

Løsning 1: Bevare status quo (grundscenariet).

Løsning 2: Indrette en fuldt harmoniseret procedure for forebyggende rekonstruktion og ramme for en ny chance.

Løsning 3: Indføre en alternativ og frivillig EU-ordning for rekonstruktion og en ny chance.

Løsning 4: Indrette harmoniserede minimumsregler for rekonstruktion og en ny chance for iværksættere.

Den **valgte løsning** i henhold til konsekvensanalysen bestod i at indrette harmoniserede minimumsregler for rekonstruktion og en ny chance for iværksættere med en ikkebindende bestemmelse om en ny chance for forbrugere og at procedurerne mere effektive. Den foretrukne løsning har følgende fordele:

i) effektive muligheder for tidlig rekonstruktion

ii) bedre chancer for forhandlinger ved at give skyldner et pusterum via en afbrydelse af håndhævelsesforanstaltninger (moratorium)

iii) lettere fortsættelse af skyldners virksomhed under rekonstruktionen

⁵⁸ Udbud nr. JUST/2014/JCOO/PR/CIVI/0075, der er tilgængelig på http://ec.europa.eu/justice/civil/files/insolvency/insolvency_study_2016_final_en.pdf.

⁵⁹ Udbud nr. JUST /2015/JCOO/FWCIVI0103, forestående.

iv) forhindrer, at en minoritet af kreditorer og aktionærer fra at bringe rekonstruktionsbestrebelse i fare, mens deres interesser varetages

v) øger rekonstruktionsplanernes chance for succes

vi) mindsker omkostningerne ved og varigheden af rekonstruktionsprocedurer

vii) muliggør gældssanering for overforgældede iværksættere inden for et rimeligt tidsrum (tre år)

viii) gør procedurerne for rekonstruktion, insolvens og en ny chance mere effektive.

Den foretrukne løsning vil bidrage til at mindske hindringerne for grænseoverskridende investeringer. Den vil bidrage til, at flere levedygtige virksomheder reddes end i dag, eftersom minoritetsaktionærer ikke vil være i stand til at destabilisere forhandlingsprocessen i håb om at opnå en kommerciel fordel, f.eks. ved at fremtvinge en tidlig inddrivelse af gæld. Effektive forebyggende procedurer kan medvirke til at begrænse forekomsten af misligholdte lån under en konjunkturedgang og samtidig sikre en høj inddrivelsesprocent på lån med forringet værdi. Den foretrukne løsning burde forøge inddrivelsesprocenten, der igen fører til lavere låneomkostninger. Den foretrukne løsning vil mindske omkostningerne og give fysiske personer (iværksættere) flere muligheder for at gøre en ny start. Omkostningerne ved på forhånd at bedømme investeringsrisici vil falde, og inddrivelsesprocenten i insolvenssager vil stige. Jo bedre rekonstruktionsordningerne er tilpasset hinanden, desto lavere bliver omkostningerne til den juridiske rådgivning, der i dag anvendes for at undgå anvendelse af flere nationale regler for rekonstruktion og insolvens. Den foretrukne løsning vil også øge selvstændig beskæftigelse, eftersom kortere gældssaneringsperioder øger graden af selvstændig beskæftigelse. Den foretrukne løsning vil også gavne forbrug og vækst.

Den foretrukne løsning vil betyde, at nogle medlemsstater pådrager sig omkostninger, når de ændrer deres regler for rekonstruktion og en ny chance. Nogle medlemsstater får behov for at indføre en forebyggende procedure eller tilpasse en procedure, der allerede er anmeldt i henhold til bilag A i forordningen om insolvensbehandling. Der kan være behov for visse ændringer af selskabsretten for at gennemføre bestemmelserne om aktionærers stilling i forbindelse med rekonstruktioner.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Den foretrukne løsning vil mindske hindringerne for tilrådighedsstillelsen af grænseoverskridende kreditter til små og mellemstore virksomheder. En effektiv rekonstruktion vil sætte små og mellemstore virksomheder, der er kreditorer, i stand til at inddrive mere, end de ville kunne gøre, hvis skyldner erklæres insolvent. Det skyldes, at kreditorernes inddrivelsesprocent generelt er højere, hvis insolvens- og rekonstruktionsreglerne tillader en tidlig og effektiv rekonstruktion af levedygtige virksomheder og en hurtig afvikling af virksomheder, der ikke er levedygtige. Som skyldnere vil små og mellemstore virksomheder have adgang til tidlige varslingsredskaber, der burde føre til flere begæringer om rekonstruktion på et tidligt tidspunkt. Især små og mellemstore virksomheder vil også drage fordel af modeller til rekonstruktionsplaner udviklet nationalt, da de vil gøre det nemmere for skyldnere at udarbejde rekonstruktionsplaner med de relevante oplysninger. Ved at fremme mere fleksible rekonstruktionsregler og bedre vilkår for en ny start efter en konkurs kan antallet af virksomheder, der bukker under, mindskes, og det samme gælder den negative dominoeffekt af relaterede tilfælde af insolvens i leveringskæden. Bedre

vilkår for gældssanering for virksomheder vil også bidrage til, at der dannes flere virksomheder.

Mere effektive procedurer i forbindelse med rekonstruktioner, insolvens og gældssanering og især digitaliseringen af alle insolvensprocedurer vil bidrage til at afkorte procedurenes længde og gøre dem mere effektive, hvilket igen vil føre til lavere rekonstruktionsomkostninger og højere inddrivelsesprocenter for kreditorer.

- **Grundlæggende rettigheder**

Frihed til at oprette og drive egen virksomhed og erhvervsfrihed og ret til at arbejde (artiklerne 16 og 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder): Disse rettigheder er garanteret. Skyldnere i finansielle vanskeligheder kan fortsætte driften under forhandlingerne om en rekonstruktion og har hel eller i hvert fald delvis kontrol over deres aktiver og forretningsanliggender. Overførgældede iværksættere skal have mulighed for en ny chance, når de har afviklet hele deres gæld.

Ejendomsret og adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 17 og 47 i charteret): Skønt visse dele af proceduren kan påvirke disse rettigheder, er de nødvendige og proportionale for en hurtig gennemførelse af rekonstruktionsplaner, der kan genskabe skyldneres levedygtighed. Der er i alle sager indført passende garantier for at sikre, at parternes legitime interesser beskyttes mod misbrug.

Ret til information og høring af arbejdstagere (artikel 27 i charteret): Denne ret vil blive påvirket i positiv retning af de foreslåede foranstaltninger, eftersom forslaget ikke har indflydelse på den gældende EU-lovgivning på dette område og desuden giver de berørte arbejdstagere ret til at stemme om rekonstruktionsplaner.

Forhandlingsret og ret til kollektive skridt (artikel 28 i charteret): Forslaget berører ikke arbejdstageres og arbejdsgiveres eller deres respektive organisationers ret til i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning og praksis at forhandle og indgå kollektive overenskomster på passende niveauer og i tilfælde af interessekonflikter ret til kollektive skridt, herunder strejke, for at forsvare deres interesser.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget får ingen virkninger for EU-budgettet. Omkostningerne til gennemførelse af direktivet vil blive dækket fuldt ud af den godkendte budgettildeling til programmet for retlige anliggender. Omkostningerne til udarbejdelse af en gennemførelsesrapport fem år efter den dato, hvor direktivet skal bringes i anvendelse, og hvert syvende år derefter vil blive dækket af budgettildelingen til instrumenterne under politikområdet retlige anliggender og forbrugere i de pågældende år.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil lette gennemførelsen af direktivet i medlemsstaterne ved:

- at yde gennemførelsesbistand
- at tilrettelægge to gennemførelsesworkshopper og udarbejde mellemliggende statusopgørelser
- at tilrettelægge bilaterale møder, herunder efter anmodning fra medlemsstater
- at forsyne medlemsstaterne med modeller til indberetning af nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Medlemsstaterne vil også blive opfordret til at træffe visse gennemførelsesforanstaltninger, f.eks. angivelse af et dedikeret kontaktpunkt, anmeldelse af alle nationale gennemførelsesforanstaltninger og bevidstgørelse.

For at sikre overvågning og gennemførelse af reglerne vil forslaget indeholde et krav til medlemsstaterne om, at de skal indsamle data baseret på en standardmetode om indikatorer såsom antallet af begæringer om hver type procedure (rekonstruktion, insolvens, ny chance), procedurernes varighed og udfald, administrative omkostninger, inddrivelsesrater og succes med sådanne procedurer. Data vil blive opdelt efter størrelse og type af skyldnere, så effektiviteten i medlemsstaternes procedurer kan bedømmes objektivt. Medlemsstaterne pålægges at forelægge Kommissionen data årligt.

En gennemgang af, hvordan direktivet fungerer, vil ske første gang fem år efter ikrafttrædelsen og derefter hvert syvende år.

- **Detaljeret redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Direktivet har tre hoveddele: regler for forebyggende rekonstruktion (afsnit II) og en ny chance for iværksættere (afsnit III) og foranstaltninger til at gøre procedurerne for rekonstruktion, insolvens og en ny chance mere effektive (afsnit IV). Afsnit I, IV, V og VI har et horisontalt anvendelsesområde.

Afsnit I Almindelige bestemmelser: indeholder bestemmelser om anvendelsesområde, både materielt og personelt, flere definitioner og en bestemmelse om tidlige varslingsredskaber for skyldnere, uanset om de er juridiske personer eller fysiske personer, der er engageret i et erhverv, forretningsvirksomhed eller erhvervsmæssig virksomhed (iværksættere).

Selv om bestemmelserne i afsnit III er begrænset til iværksættere, er det udtrykkeligt angivet, at medlemsstaterne kan lade dem gælde for alle fysiske personer for at sikre en ensartet behandling af personlig gæld. Faktisk er der flere medlemsstater, der ikke skelner mellem personlig gæld, der følger af forretningsvirksomhed, og gæld opstået uden for sådan virksomhed. Intet i dette direktiv siger, at der bør foretages en sådan skelnen, eller at den vil være hensigtsmæssig. Direktivet opfordrer medlemsstaterne til at anvende samme principper om en ny chance på alle fysiske personer.

Afsnit II Regler for forebyggende rekonstruktion: Heri fastsættes fælles centrale elementer for regler for forebyggende rekonstruktion for at give skyldnere i økonomiske vanskeligheder (juridiske eller fysiske personer) effektiv adgang til procedurer, som fremmer tidlige forhandlinger om rekonstruktionsplaner, kreditorernes vedtagelse heraf og deres eventuelle stadfæstelse af en retslig eller administrativ myndighed.

Artikel 4: Regler for forebyggende rekonstruktion kan bestå af en eller flere procedurer eller foranstaltninger, forudsat at en kreditor kan kombinere alle elementerne heri med henblik på effektivt at forhandle om og vedtage en rekonstruktionsplan.

Artikel 5: Skyldner bør bevare rådigheden over sine aktiver og sin virksomhed. Mæglere og tilsynsførende (behandlere inden for rekonstruktion) kan spille en rolle, men de bør ikke udpeges af en retslig eller administrativ myndighed i alle sager.

Artikel 6 og 7: Tillader forhandlinger at finde sted og at afværge modstræbende kreditorer; skyldner bør have adgang til en afbrydelse af individuelle håndhævelsesforanstaltninger. Bekymringer med hensyn til, at afbrydelsen kan få negative konsekvenser for kreditorer, adresseres af bestemmelser om afbrydelsens varighed, betingelserne for dens fornyelse og betingelserne for dens ophævelse. Arbejdstagernes tilgodehavender er ikke omfattet af afbrydelsen, såfremt medlemsstaterne ikke tilbyder passende beskyttelse på anden vis. Skyldner bør heller ikke være underlagt forpligtelser eller trusler om indledning af en andre typer insolvensprocedurer, især likvidationsprocedurer, så længe afbrydelsen står på, således at vedkommende kan videreføre sin virksomhed. Skyldner skal også kunne regne med leverandørers og andre kreditorers fortsatte overholdelse af kontrakter, forudsat at skyldner opfylder sine forpligtelser i henhold til sådanne kontrakter.

Artikel 8: Heri foreskrives obligatoriske minimumskrav til oplysningerne i rekonstruktionsplaner. Medlemsstaterne kan stille krav om supplerende obligatoriske oplysninger, forudsat at dette ikke lægger en uforholdsmæssig stor byrde på skyldnere. Medlemsstaterne bør udarbejde online-modeller til rekonstruktionsplaner og praktisk information om, hvordan forslagsstilleren til en plan kan anvende sådanne modeller.

Artikel 9: Denne bestemmelse omhandler berørte kreditorers eller kreditorklassers vedtagelse af rekonstruktionsplaner. Kreditorer med forskellige interesser bør behandles i særskilte kategorier. Som et minimum bør sikrede kreditorer og usikrede kreditorer altid behandles særskilt. Medlemsstaterne kan også bestemme, at arbejdstagere behandles i en særskilt kategori i forhold til andre kreditorer.

Artikel 10: Indeholder en liste over de tilfælde, hvor en rekonstruktionsplan skal stadfæstes af en retslig eller administrativ myndighed for at gøre den bindende, og præciserer betingelserne for en sådan stadfæstelse.

Artikel 11: Indeholder de betingelser, der skal være opfyldt for at sikre, at en rekonstruktionsplan, der ikke understøttes af alle kategorier af kreditorer, ikke desto mindre stadfæstes af en retslig eller administrativ myndighed.

Artikel 12: Heri fastsættes princippet om, at aktionærer og andre kapitalejere ikke må lægge hindringer i vejen for vedtagelsen af rekonstruktionsplaner for en levedygtig virksomhed, forudsat at deres legitime interesser er beskyttet.

Artikel 13: Indeholder regler om værdiansættelse og om, hvornår og hvordan den skal finde for at sikre en fair beskyttelse af parter, der ikke samtykker.

Artikel 14: Heri angives rekonstruktionsplaners virkninger for berørte og ikke-berørte parter.

Artikel 15: Heri fastsættes minimumsregler om klager som garantier til beskyttelse af parternes legitime interesser, og bestemmelsen sikrer samtidig, at denne beskyttelse ikke forsinkes stadfæstelsen eller gennemførelsen af rekonstruktionsplaner.

Artikel 16 og 17: Heri foreskrives en minimumsbeskyttelse for ny finansiering, som er nødvendig for at gennemføre en rekonstruktionsplan, for midlertidig finansiering for at sikre en virksomheds fortsatte drift under rekonstruktionsforhandlinger og for andre transaktioner gennemført i snæver forbindelse med en rekonstruktionsplan.

Artikel 18: Indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til at indføre særlige forpligtelser for virksomhedsledere ved en forestående insolvens, som kunne tilskynde dem til at gennemføre en tidlig rekonstruktion, mens virksomheden er levedygtig.

Afsnit III En ny chance for iværksættere: indeholder minimumsbestemmelser om gældssanering for overforgældede iværksættere som grundvilkår for sikringen af, at iværksættere får en ny chance. Medlemsstaterne kan gå videre end denne minimumsbeskyttelse ved at tillade en mere venlig behandling af iværksættere, f.eks. gennem regler om adgang til finansiering for genstartere.

Artikel 19: Heri fastsættes princippet om, at overforgældede iværksættere bør have effektiv adgang til komplet gældssanering uden at skulle tilbagebetale et bestemt beløb eller en procentdel af gælden.

Artikel 20: Iværksættere bør have mulighed for fuldstændig gældssanering efter højst tre år uden at skulle indgive en ny ansøgning til en retslig eller administrativ myndighed. Startdatoen for den treårige periode varierer afhængigt af, om iværksætteren foretager betalinger til kreditorer under en tilbagebetalingsplan, eller om proceduren kun består i en realisering af aktiver. Artikel 22 indeholder begrænsninger for en kort gældssaneringsperiode.

Artikel 21: Iværksættere, der erklæres uegnede til at udøve erhvervsvirksomhed på grund af for stor gæld, bør også have mulighed for kortvarige forbud for derved at give dem en reel ny chance. Begrænsningerne i artikel 22 bør finde anvendelse.

Artikel 22: Denne bestemmelse giver medlemsstaterne en stor skønsmargin ved fastsættelsen af begrænsninger af bestemmelserne om adgang til gældssanering, forudsat at de pågældende begrænsninger er klart specificeret og nødvendige for beskyttelsen af en almen interesse.

Artikel 23: Da personlig gæld af erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig karakter ofte er kædet sammen, bør medlemsstaterne, hvor det er relevant, forsøge at konsolidere de særskilte procedurer for at give iværksættere reel adgang til en ny chance.

Afsnit IV Foranstaltninger til at gøre procedurer for rekonstruktion, insolvensprocedurer og procedurer for gældssanering mere effektive: gælder ikke kun for procedurer for forebyggende rekonstruktion og gældssanering, men også for insolvensprocedurer

Artikel 24: Heri stilles der krav til medlemsstaterne om, at de skal sikre, at medlemmerne af retslige myndigheder og andre kompetente myndigheder har den korrekte uddannelse og er specialiseret i spørgsmål om rekonstruktion, insolvens og en ny chance.

Artikel 25: Heri stilles der krav til medlemsstaterne om, at de skal fremme grunduddannelse og efteruddannelse og udarbejdelse af adfærdskodekser for personer, der beskæftiger sig med spørgsmål om rekonstruktion, insolvens og en ny chance.

Artikel 26: Indeholder minimumsstandarder for udpegning, overvågning og aflønning af personer, der beskæftiger sig med spørgsmål om rekonstruktion, insolvens og en ny chance.

Artikel 27: Foreskriver anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler i forbindelse med rekonstruktion, insolvens og en ny chance.

Afsnit V Overvågning af rekonstruktion, insolvens og en ny chance: indeholder minimumsregler om medlemsstaternes dataindsamling og om meddelelse af sådanne data til Kommissionen ved hjælp af en standardiseret formular til dataoverførsel.

Afsnit VI Afsluttende bestemmelser: Regler om forholdet mellem direktivet og andre EU-instrumenter, om gennemgang af direktivets anvendelse, om vedtagelse af standardformularer, om ikrafttrædelse og om anvendelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶⁰,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁶¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med dette direktiv er at fjerne hindringer for udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder såsom frie kapitalbevægelser og etableringsfriheden, der skyldes forskelle mellem de nationale lovgivninger og procedurer vedrørende forebyggende rekonstruktion, insolvensbehandling og muligheden for en ny chance. Dette direktiv tager sigte på at fjerne disse hindringer ved at sikre, at levedygtige virksomheder i økonomiske vanskeligheder har adgang til effektive nationale regler for forebyggende rekonstruktion, der giver dem mulighed for at fortsætte driften, at ærlige overforgældede iværksættere får en ny chance efter en komplet gældssanering efter en rimelig periode, og at procedurerne for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering forbedres, især for at gøre dem kortere.
- (2) Rekonstruktion skal gøre det muligt for virksomheder i økonomiske vanskeligheder at fortsætte driften helt eller delvist ved at ændre sammensætningen af eller vilkårene

⁶⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

eller strukturen for virksomhedens aktiver og passiver eller kapitalstruktur, herunder gennem salg af aktiver eller dele af virksomheden. Regler for forebyggende rekonstruktion bør først og fremmest gøre det muligt for virksomheder at omstrukturere på et tidligt tidspunkt og at undgå insolvens. Disse regler bør maksimere den samlede værdi for kreditorer, ejere og økonomien som helhed og bør forhindre unødvendige tab af arbejdspladser og tab af viden og færdigheder. De bør også forhindre akkumulering af misligholdte lån. Under rekonstruktionsprocessen bør alle parters rettigheder beskyttes. Samtidig bør virksomheder, der ikke er levedygtige, og som ikke har udsigt til at kunne overleve, likvideres hurtigst muligt.

- (3) Der er forskelle mellem medlemsstaterne i relation til antallet af ordninger, som skyldnere i finansielle vanskeligheder har adgang til med henblik på at omstrukturere deres virksomhed. Nogle medlemsstater har et begrænset antal ordninger, hvilket betyder, at virksomhederne først er i stand til at omstrukturere på et relativt sent stadium som led i en insolvensbehandling. I andre medlemsstater er der mulighed for en rekonstruktion på et tidligere tidspunkt, men procedurerne herfor er ikke altid så effektive som de kunne være, eller de kan være meget formelle, navnlig med hensyn til brug af udenretslige ordninger. På samme måde er der også forskelle mellem de nationale regler, der har til formål at give iværksættere en ny chance, navnlig gennem sanering af den gæld, de har stiftet i forbindelse med deres virksomhed, og disse forskelle drejer sig især om gældssaneringens varighed og kriterierne for at opnå gældssanering.
- (4) I mange medlemsstater tager det over tre år for konkursramte, men ærlige iværksættere at opnå gældssanering og starte på en frisk. Ineffektive regler for en ny chance resulterer i, at iværksættere må flytte til andre jurisdiktioner for at kunne starte på en frisk inden for en rimelig tidshorisont, og det medfører betydelige meromkostninger for både kreditorerne og skyldnerne selv. Langvarige forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed, der ofte ledsager en ordning, der fører til gældssanering, skaber hindringer for friheden til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed.
- (5) De uforholdsmæssigt lange procedurer i forbindelse med rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering i flere medlemsstater er stærkt medvirkende til de lave inddrivelsesprocenter og til at afholde investorer fra at investere i jurisdiktioner, hvor procedurerne risikerer at være for langvarige.
- (6) Alle disse forskelle resulterer i ekstraomkostninger for investorer ved vurderingen af risikoen for, at skyldnere kommer i finansielle vanskeligheder i en eller flere medlemsstater, og omkostningerne forbundet med rekonstruktion af virksomheder med forretningssteder, kreditorer eller aktiver i andre medlemsstater, typisk i forbindelse med rekonstruktion af internationale koncerner. Mange investorer nævner usikkerheden omkring insolvensreglerne eller risikoen for langvarige insolvensprocedurer i et andet land som en af hovedårsagerne til ikke at investere eller etablere forretningsforbindelser uden for deres hjemland.
- (7) Disse forskelle resulterer i uensartede vilkår for adgang til kredit og til uensartede inddrivelsesprocenter i medlemsstaterne. En større harmonisering inden for rekonstruktion, insolvensbehandling og muligheden for en ny chance er derfor absolut nødvendig for et velfungerende indre marked generelt og for en fungerende kapitalmarkedsunion i særdeleshed.

- (8) Den supplerende risikovurdering og kreditorernes omkostninger ved inddrivelse af fordringer hos overforgældede iværksættere, der flytter til en anden medlemsstat for at få en ny chance meget hurtigere, bør også fjernes. De meromkostninger, som iværksættere pådrager sig som følge af behovet for at flytte til en anden medlemsstat for at få en ny chance, bør også reduceres. De hindringer, der følger af langvarige forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed grundet en iværksætters overgældsætning hæmmer, desuden iværksættervirksomhed.
- (9) Hindringer for udøvelse af grundlæggende frihedsrettigheder begrænser sig ikke til rent grænseoverskridende situationer. Et stadig mere sammenkoblet indre marked med fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdstagere og med en stadig større digital dimension betyder, at meget få virksomheder er rent nationale, hvis alle relevante elementer tages i betragtning, f.eks. deres kundegrundlag, forsyningskæde, virksomhedsområder, investorer og kapitalgrundlag. Selv rent nationale tilfælde af insolvens kan påvirke det indre markeds funktion gennem dominoeffekten af insolvens, hvor en virksomheds konkurs kan udløse yderligere konkurser i forsyningskæden.
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848⁶² handler om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse, om den lovgivning, der finder anvendelse, og om samarbejde i forbindelse med grænseoverskridende konkursbehandlinger samt sammenkoblingen af insolvensregistre. Den omhandler forebyggende procedurer, der styrker forudsætningerne for at redde økonomisk levedygtige virksomheder, og procedurer for at give iværksættere en ny chance. Forordning (EU) 2015/848 løser imidlertid ikke problemet med forskellene mellem disse procedurer i national ret. Desuden vil et instrument, der begrænser sig til grænseoverskridende insolvenssager, ikke fjerne alle hindringer for den fri bevægelighed, og det vil heller ikke være muligt for investorerne på forhånd at bestemme den grænseoverskridende eller indenlandske karakter af en skyldners potentielle finansielle vanskeligheder i fremtiden. Det er derfor nødvendigt at gå videre end retligt samarbejde og at fastsætte væsentlige minimumsstandarder.
- (11) Det er nødvendigt at reducere omkostninger forbundet med rekonstruktion for både skyldnere og kreditorer. Det betyder, at de forskelle, der lægger hindringer i vejen for en tidlig rekonstruktion af levedygtige virksomheder i finansielle vanskeligheder og muligheden og for at give en ny chance til ærlige iværksættere, bør reduceres. Det bør føre til større gennemsigtighed, retssikkerhed og forudsigelighed i Unionen. Det bør også maksimere afkastet for alle typer kreditorer og investorer og fremme grænseoverskridende investeringer. En bedre sammenhæng bør også lette rekonstruktion af koncerner, uanset hvor koncernens medlemmer er etableret i Unionen.
- (12) Fjernelse af hindringerne for en effektiv rekonstruktion af levedygtige virksomheder i finansielle vanskeligheder bidrager til at minimere tabet af arbejdspladser, tabene for kreditorer i forsyningskæden, bevarer knowhow og færdigheder og er dermed til fordel for økonomien som helhed. Ved at gøre det nemmere for iværksættere at få en ny chance undgår de at blive ekskluderet fra arbejdsmarkedet, og de får mulighed for at

⁶² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).

genoptage deres iværksættervirksomhed ved at trække på deres tidligere erfaring. Endelig vil en afkortning af rekonstruktionsprocedurer resultere i højere inddrivelsesprocenter for kreditorer, for jo længere tid, der går, desto større tab vil virksomheden normalt lide. Endvidere vil effektive insolvensregler muliggøre en bedre vurdering af de risici, der er forbundet med långivning og lånoptagelse, og en mere gnidningsløs tilpasningsproces i de mest gældstyngede virksomheder og dermed minimere de økonomiske og sociale omkostninger forbundet med deres gældsafvikling.

- (13) En mere kohærent tilgang på EU-plan bør være til gavn for især små og mellemstore virksomheder, der ikke har de fornødne ressourcer til at gennemføre bekostelige rekonstruktioner og drage fordel af de mere effektive rekonstruktionsordninger, der findes i nogle medlemsstater. Når de havner i finansielle vanskeligheder, har små og mellemstore virksomheder ofte ikke ressourcer til at indkøbe professionel rådgivning, og derfor bør der indføres tidlige varslingsmekanismer, der kan advare skyldnere om, at der er behov for hurtig handling. For at hjælpe sådanne virksomheder med at gennemføre en billig rekonstruktion bør der også udvikles modeller til rekonstruktionsplaner på nationalt plan, som bør gøres tilgængelige på internettet. Skyldnere bør kunne anvende og tilpasse dem til deres egne behov og til de særlige forhold i deres virksomhed.
- (14) Direktivets anvendelsesområde bør ikke omfatte skyldnere, der er forsikrings- og genforsikringselskaber som defineret i artikel 13, nr. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁶³, kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 575/2013⁶⁴, investeringsinstitutter og kollektive investeringsordninger som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 575/2013, centrale modparter som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012⁶⁵, værdipapircentraler som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014⁶⁶ og andre finansieringsinstitutter og enheder som angivet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁶⁷. De er omfattet af særlige regler, og de nationale tilsynsmyndigheder har brede beføjelser til at intervenere.
- (15) Gældstyngede forbrugere er et stort økonomisk og socialt problem, som har tæt relation til nedbringelse af den alt for store gældsætning. Desuden er det ofte ikke

⁶³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁶⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁶⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁶⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

⁶⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU, samt forordninger (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

muligt at skelne klart mellem en iværksætters forbrugergæld og erhvervsgæld. En ordning, der giver iværksættere mulighed for en ny chance vil ikke være effektiv, hvis de skal tvinges gennem forskellige procedurer med forskellige adgangsbetinger og gældssaneringsperioder for at få afviklet deres forretningsgæld og deres personlige ikke-forretningsmæssige gæld. Derfor bør medlemsstaterne også kunne anvende bestemmelserne om gældssanering på forbrugere, selv om direktivet ikke indeholder bindende regler om forbrugeres overgældsætning.

- (16) Jo tidligere en skyldner kan opdage sine finansielle vanskeligheder og træffe passende foranstaltninger, desto større er sandsynligheden for, at vedkommende kan undgå en forestående insolvens, eller, hvis der er tale om en permanent svækket virksomhed, desto mere ordnet og effektivt kan afviklingen finde sted. Der bør derfor udformes tydelig information om tilgængelige procedurer for forebyggende rekonstruktion og indrettes tidlige varslingsmekanismer, der kan give skyldnere, der begynder at opleve finansielle problemer, incitament til hurtigt at skride ind. De mulige tidlige varslingsmekanismer bør omfatte regnskabs- og tilsynsmæssige forpligtelser for skyldner eller skyldners ledelse og en indberetningspligt i forbindelse med låneaftaler. Desuden bør tredjeparter med relevante oplysninger såsom revisorer, skatte- og socialsikringsmyndigheder i henhold til national ret opmuntres eller forpligtes til at gøre opmærksom på en negativ udvikling.
- (17) Skyldnere bør have adgang til en ramme for rekonstruktion for at sætte dem i stand til at tackle deres finansielle vanskeligheder på et tidligt tidspunkt, når der er sandsynlighed for, at deres insolvens kan forhindres, og at deres virksomhed kan videreføres. Der bør være adgang til en rekonstruktionsramme, før en skyldner bliver insolvent i henhold til national ret, dvs. før skyldner opfylder betingelserne for at blive genstand for en kollektiv insolvensprocedure, der normalt betyder, at skyldner mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator. En levedygtighedstest bør derfor ikke være en forudsætning for indledning af forhandlinger og for suspension af kreditfølgning. Bedømmelsen af en virksomheds levedygtighed bør snarere oftest være et anliggende for de berørte kreditorer, hvor et flertal går med til visse justeringer af deres fordringer. For at undgå misbrug af procedurerne bør skyldners finansielle vanskeligheder afspejle en sandsynlighed for insolvens, og rekonstruktionsplanen bør være egnet til at afværge skyldners insolvens og sikre virksomhedens overlevelse.
- (18) For at fremme effektivitet og mindske forsinkelser og omkostninger bør regler for forebyggende rekonstruktion inkludere fleksible procedurer, der begrænser inddragelsen af retslige eller administrative myndigheder til, hvad der er nødvendigt og passende for at beskytte kreditorernes interesser og interesserne for andre interesserede parter, der kan blive berørt. For at undgå unødvendige omkostninger og afspejle det forhold, at proceduren anvendes på et tidligt tidspunkt, bør skyldnere i princippet bevare kontrollen over deres aktiver og virksomhedens daglige drift. Det bør ikke i alle tilfælde være obligatorisk at udpege en rekonstruktionseksper, hvad enten der er tale om en mægler, som støtter forhandlingerne om en rekonstruktionsplan, eller en insolvensbehandler, der fører tilsyn med skyldners handlinger, men bør afgøres fra sag til sag afhængigt af sagens omstændigheder eller skyldners specifikke behov. Desuden bør der ikke nødvendigvis træffes en retsafgørelse om indledning af rekonstruktionsprocessen, der kan være uformel, så længe tredjeparters rettigheder ikke berøres. Ikke desto mindre bør der sikres en vis grad af tilsyn, når det er nødvendigt for at beskytte en eller flere kreditorers eller andre berørte parter legitime interesser. Det kan især være tilfældet, når den retslige eller

administrative myndighed bevilger en generel suspension af individuel kreditfølgning, eller når det forekommer nødvendigt at påtvinge en kategori af kreditorer, der ikke samtykker, en rekonstruktionsplan.

- (19) En skyldner bør kunne anmode den retslige eller administrative myndighed om midlertidigt at suspendere individuel kreditfølgning, hvilket bør indebære, at forpligtelsen til at indlede en insolvensprocedure stilles i bero, når disse skridt kan vanskeliggøre forhandlingerne og svække udsigterne til en rekonstruktion af skyldners virksomhed. Suspensionen af kreditfølgning kan være generel, dvs. angå alle kreditorer, eller være rettet mod individuelle kreditorer. For at sikre en rimelig balance mellem skyldners og kreditorers rettigheder bør en suspension af kreditfølgning bevilges for en periode på maksimalt fire måneder. Komplekse rekonstruktioner kan imidlertid kræve længere tid. Medlemsstaterne bør kunne bestemme, at i sådanne tilfælde kan den retslige eller administrative myndighed forlænge denne periode, forudsat at der findes bevis for, at forhandlingerne om rekonstruktionsplanen skrider fremad, og at kreditorer ikke skades uretmæssigt. Hvis der bevilges yderligere forlængelser, bør den retslige eller administrative myndighed finde det godtgjort, at der er stor sandsynlighed for, at rekonstruktionsplanen vil blive vedtaget. Medlemsstaterne bør sikre, at enhver anmodning om en forlængelse af den oprindelige suspension fremsættes inden for en rimelig frist, således at den retslige eller administrative myndighed kan levere en afgørelse inden for en rimelig tid. Hvis en retslig eller administrativ myndighed ikke træffer en afgørelse om en suspension af kreditfølgning, inden den udløber, bør den ophøre med at have virkning den dag, hvor suspensionen udløber. Af hensyn til retssikkerheden bør suspensionens samlede varighed ikke overstige tolv måneder.
- (20) For at sikre, at kreditorerne ikke lider skade, bør suspensionen ikke bevilges, og hvis den bevilges, bør den ikke forlænges, eller den bør ophæves, når kreditorer lider urimelig skade som følge af suspensionen. Ved bestemmelsen af, om kreditorer lider urimelig skade, kan retslige eller administrative myndigheder tage hensyn til, om suspensionen vil bevare boets samlede værdi, om skyldner handler i ond tro eller med det formål at forårsage skade eller generelt handler i strid med den samlede kreditorernes legitime forventninger. En enkelt kreditor eller klasse af kreditorer vil lide urimelig skade som følge af suspensionen, hvis eksempelvis deres fordringer bliver stillet dårligere som følge af suspensionen, end hvis suspensionen ikke var blevet bevilget, eller hvis kreditor stilles ringere end andre kreditorer i en tilsvarende situation.
- (21) Kreditorer, der er omfattet af suspensionen, bør i suspensionsperioden ikke have mulighed for at tilbageholde en ydelse, afslutte, fremskynde eller på anden måde ændre kontrakter til senere opfyldelse, forudsat at skyldner fortsætter med at opfylde sine eksisterende forpligtelser i henhold til sådanne kontrakter. En tidlig afslutning ville være til fare for virksomhedens evne til at fortsætte driften under rekonstruktionsforhandlinger, især hvis det drejer sig om kontrakter om essentielle leverancer af eksempelvis gas, elektricitet, vand, telekommunikation og betalingskorttjenester. For imidlertid at beskytte kreditorers legitime interesser og sikre mindst mulig forstyrrelse for kreditorer i forsyningskæden, bør suspensionen kun omfatte fordringer, der opstod før dens bevilling. For at sikre en vellykket rekonstruktion bør skyldner inden for rammerne af den løbende forretningsvirksomhed betale fordringer fra og gæld til kreditorer, der ikke er berørt af suspensionen, og fordringer fra kreditorer, der berøres af suspensionen, der opstår efter dens bevilling.

- (22) Hvis en skyldner bliver genstand for en insolvensprocedure, kan nogle leverandører have kontraktlige rettigheder, der berettiger dem til at afslutte kontrakten som følge af insolvensen (kendt som *ipso facto*-klausuler). Det samme er tilfældet, når en skyldner ansøger om forebyggende rekonstruktionsforanstaltninger. Hvis sådanne klausuler gøres gældende, når skyldner blot forhandler om en rekonstruktionsplan eller anmoder om en suspension af kreditfølgningen, eller i forbindelse med en hændelse forbundet med suspensionen, kan en tidlig afslutning få negativ indvirkning på skyldners virksomhed og en vellykket redning af virksomheden. Når en suspension bevilges af en retslig eller administrativ myndighed, er det derfor nødvendigt, at de kreditorer, der er omfattet af den, ikke får mulighed for at påberåbe sig *ipso facto*-klausuler, der henviser til forhandlinger om en rekonstruktionsplan eller en suspension eller en tilsvarende hændelse forbundet med suspensionen.
- (23) Kreditorer bør have ret til at klage over suspensionen, når først en retslig eller administrativ myndighed har bevilget denne. Når suspensionen ikke længere er nødvendig for at lette vedtagelsen af en rekonstruktionsplan, f.eks. når det står klart, at der er manglende støtte til rekonstruktionen fra et flertal af kreditorerne som påkrævet efter national ret, bør kreditorerne også kunne anmode om, at suspensionen ophæves.
- (24) Kreditorer, der berøres af rekonstruktionsplanen, og, såfremt dette er tilladt i henhold til national ret, aktionærer bør have ret til at stemme om vedtagelsen af rekonstruktionsplanen. Parter, der ikke berøres af rekonstruktionsplanen, bør ikke have stemmeret i forhold til planen, og der bør ikke stilles krav om deres støtte for at godkende planen. Afstemningen kan tage form af en formel afstemningsproces eller en høring og aftale med det påkrævede flertal af berørte parter. Hvis afstemningen tager form af en høring og aftale, bør parter, hvis samtykke ikke var nødvendigt, ikke desto mindre have mulighed for at tilslutte sig rekonstruktionsplanen.
- (25) For at sikre, at rettigheder, som i alt væsentligt ligner hinanden, behandles ensartet, og at rekonstruktionsplaner kan vedtages uden urimelig skade for de berørte parters rettigheder, bør de berørte parter behandles i særskilte klasser, der afspejler kriterierne for klasseinddeling i national ret. Som et minimum bør sikrede og usikrede kreditorer altid behandles i forskellige klasser. National ret kan bestemme, at sikrede fordringer kan opdeles i sikrede og usikrede fordringer baseret på en værdiansættelse af sikkerheden. National ret kan også foreskrive specifikke regler, som støtter klasseinddeling, såfremt ikke-diversificerede eller på anden vis særligt sårbare kreditorer, f.eks. arbejdstagere eller små leverandører, kunne drage fordel af dannelsen af en sådan klasse. National lovgivning bør under alle omstændigheder sikre en passende behandling af spørgsmål af særlig betydning for klasseinddelingen, f.eks. fordringer fra forbundne parter, og den bør indeholde regler om eventualfordringer og bestridte fordringer. Den retslige eller administrative myndighed bør undersøge klassesdannelse, når en rekonstruktionsplan forelægges til stadfæstelse, men medlemsstaterne kunne foreskrive, at disse myndigheder også kan undersøge klasseinddeling på et tidligere tidspunkt, forslagsstilleren til planen søger validering eller vejledning i forvejen.
- (26) National ret bør indeholde regler om påkrævede flertal for at sikre, at et mindretal af berørte parter i hver klasse ikke kan hindre vedtagelsen af rekonstruktionsplaner, der ikke forringer deres rettigheder eller interesser i urimeligt omfang. Uden en majoritetsregel, som binder sikrede kreditorer, der ikke samtykker, ville det i mange tilfælde ikke være muligt at gennemføre en tidlig rekonstruktion, f.eks. når der er

behov for en finansiel rekonstruktion, men virksomheden ellers er levedygtig. For at sikre, at parter har indflydelse på vedtagelsen af rekonstruktionsplaner i en grad, der står i forhold til deres interesser i virksomheden, bør den påkrævede majoritet baseres på størrelsen af kreditorers fordringer eller kapitalejernes interesser i en given klasse.

- (27) Testen "kreditorernes bedste interesse" gør det muligt at sikre, at ingen kreditor, der ikke samtykker, stilles ringere under rekonstruktionsplanen, end det ville have været tilfældet i tilfælde af likvidation, uanset om det betyder en gradvis afvikling eller frasalg af virksomheden som en going concern. Denne test bør gennemføres i alle tilfælde, hvor en plan skal stadfæstes for at være bindende for kreditorer, der ikke samtykker, eller, alt efter omstændighederne, klasser af kreditorer, der ikke samtykker.
- (28) En rekonstruktionsplan bør altid erklæres vedtaget, hvis det påkrævede flertal i hver berørt klasse støtter planen, men en rekonstruktionsplan, der ikke støttes af det påkrævede flertal i hver berørt klasse, kan stadig stadfæstes af en retslig eller administrativ myndighed, hvis den støttes af mindst en berørt klasse af kreditorer, og klasser, der ikke samtykker, ikke behandles urimeligt i den foreslåede plan (den såkaldte "cross-class cram-down"-mekanisme). Navnlig gælder det, at planen bør respektere reglen om absolut prioritet, der sikrer, at en klasse af kreditorer, der ikke samtykker, modtager fuld betaling, før en lavere prioriteret klasse kan modtage et beløb eller beholde eventuelle interesser i henhold til rekonstruktionsplanen. Reglen om absolut prioritet bør tjene som grundlag for værdifordelingen blandt kreditorerne i forbindelse med en rekonstruktion. Som en følge af reglen om absolut prioritet, kan ingen klasse af kreditorer i henhold til rekonstruktionsplanen modtage eller beholde økonomiske værdier eller ydelser, der overstiger det fulde beløb af klassens fordringer eller interesser. Reglen om absolut prioritet gør det muligt at bestemme, sammenholdt med kapitalstrukturen i den virksomhed, der er under rekonstruktion, værditildelingen til parterne i henhold til rekonstruktionsplanen på grundlag af virksomhedens værdi som en going concern.
- (29) Samtidig med at beskytte aktionærernes og andre kapitalejeres legitime interesser bør medlemsstaterne sikre, at aktionærer ikke uretmæssigt kan blokere vedtagelsen af rekonstruktionsplaner, der vil kunne genskabe skyldners levedygtighed. For eksempel bør vedtagelsen af en rekonstruktionsplan ikke gøres betinget af en aftale mellem "out-of-the-money"-kapitalejere, dvs. kapitalejere, der efter en værdiansættelse af virksomheden ikke ville modtage nogen betaling eller anden erstatning, hvis den normale rangordning af prioriterede fordringer i en likvidation blev anvendt. Medlemsstaterne kan benytte forskellige midler til at nå dette mål, f.eks. vælge ikke at give kapitalejere ret til at stemme om en rekonstruktionsplan. Når kapitalejere har ret til at stemme om en rekonstruktionsplan, bør en retslig eller administrativ myndighed imidlertid kunne stadfæste planen, uanset om en eller flere klasser af kapitalejere ikke samtykker, gennem en "cross-class cram-down"-mekanisme. Der kan være behov for flere klasser af kapitalejere, når der findes forskellige klasser af kapitalandele med forskellige rettigheder. Kapitalejere i små og mellemstore virksomheder, der ikke blot er investorer, men ejere af virksomheden og bidrager til virksomheden på andre måder, f.eks. med ledelsesekspertise, har muligvis ikke et incitament til at omstrukturere under sådanne forhold. Derfor bør "cross-class cram-down"-mekanismen være frivillig for den, der foreslår planen.
- (30) Det er nødvendigt, at en retslig eller administrativ myndighed stadfæster en rekonstruktionsplan for at sikre, at indskrænkningen af kreditorernes rettigheder eller

kapitalejernes interesser står i forhold til fordelene ved rekonstruktionen, og at der er adgang til et effektivt retsmiddel. Den retlige eller administrative myndighed bør derfor afvise en plan, når det er blevet fastslået, at rekonstruktionen forringer rettighederne for kreditorer eller kapitalejere, der ikke samtykker, til under det niveau, de med rimelighed kunne forvente at modtage i tilfælde af likvidation af skyldners virksomhed, det være sig en gradvis likvidation eller frasalg af virksomheden som en going concern afhængigt af specifikke omstændigheder for hver enkelt skyldner. Hvis planen imidlertid stadfæstes gennem en "cross-class cram-down"-mekanisme, bør reglen om absolut prioritet bringes i anvendelse med henvisning til værdiansættelsen af virksomheden, der i modsætning til likvidationsvurderingen af virksomheden som en going concern ser på værdien af skyldners virksomhed på længere sigt. Virksomhedsværdien er som hovedregel højere end likvidationsværdien af virksomheden som en going concern, da den tager højde for det forhold, at virksomheden fortsætter driften og viderefører kontrakter med færrest mulige forstyrrelser, nyder kreditorernes, aktionærernes og kundernes tillid, fortsætter med at generere indtægter og begrænser konsekvenserne for arbejdstagerne.

- (31) En rekonstruktionsplans succes kan ofte afhænge af, om der er finansielle ressourcer til rådighed til at støtte for det første virksomhedens drift under rekonstruktionsforhandlingerne og for det andet gennemførelsen af rekonstruktionsplanen efter stadfæstelsen heraf. Ny finansiering og midlertidig finansiering bør derfor være undtaget fra anfægtelsessøgsmål, der søger at erklære en sådan finansiering ugyldig, omstødelig eller ikke mulig at håndhæve som en handling til skade for kreditorerne i forbindelse med den efterfølgende insolvensbehandling. National insolvenslovgivning, der giver mulighed for anfægtelse, hvis og når skyldner bliver insolvent, eller som bestemmer, at nye långivere kan pådrage sig civile, forvaltningsretlige eller strafferetlige sanktioner for kreditgivning til skyldnere i finansielle vanskeligheder, bringer adgangen til den finansiering, der er nødvendig for en vellykket forhandling om og gennemførelse af rekonstruktionsplanen i fare. I modsætning til ny finansiering, der bør stadfæstes af et retslig eller administrativ myndighed som led i en rekonstruktionsplan, ved parterne i forbindelse med tilrådighedsstillelse af midlertidig finansiering ikke, om planen i sidste ende vil blive stadfæstet eller ej. En begrænsning af midlertidig finansiering til de sager, hvor planen vedtages af kreditorer eller stadfæstes af en retslig eller administrativ myndighed, vil afskrække fra tilrådighedsstillelse af midlertidig finansiering. For at undgå potentielle misbrug er det kun finansiering, der er rimelig og umiddelbart nødvendig for fortsættelsen eller overlevelsen af skyldners virksomhed eller for at bevare eller forøge virksomhedens værdi i afventning af planens stadfæstelse, der bør beskyttes. Beskyttelse mod anfægtelsessøgsmål og beskyttelse mod personlig hæftelse er minimumsgarantier, der indrømmes ved midlertidig finansiering og ny finansiering. For at opmuntre nye långivere til at tage den øgede risiko ved at investere i en levedygtig skyldner i finansielle vanskeligheder kan der imidlertid være behov for endnu andre incitamentter som f.eks. at prioritere finansiering højere end usikrede fordringer i forbindelse med en senere insolvensprocedure.
- (32) Interesserede berørte parter bør have mulighed for at klage over en afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan. For imidlertid at sikre, at planen er effektiv, mindske usikkerheden og forhindre unødige forsinkelser bør klager ikke have opsættende virkning for gennemførelsen af rekonstruktionsplanen. Når det fastslås, at minoritetskreditorer har lidt uberettiget skade under planen, bør medlemsstaterne som et alternativ til ophævelse af planen overveje muligheden for at yde økonomisk

kompensation til de afvisende kreditorer, som skal betales af skyldneren eller de kreditorer, der stemte for planen.

- (33) For at fremme en kultur med tidlig forebyggende rekonstruktion er det ønskeligt, at transaktioner foretaget i god tro og med tæt forbindelse til vedtagelsen eller gennemførelsen af en rekonstruktionsplan også beskyttes mod anfægtelsessøgsmål i forbindelse med senere insolvensprocedurer. Transaktioner, der gennemføres, når forhandlinger om en rekonstruktionsplan overvejes, og som er tæt forbundet hertil, kunne eksempelvis bestå i frasalg af et datterselskab for at opnå de kontante midler, virksomheden i finansielle vanskeligheder har behov for med henblik på at fortsætte driften under rekonstruktionsforhandlingerne. Transaktioner, der tjener til at fremme eller er tæt forbundet med vilkårene i rekonstruktionsplanen, bør gennemføres, når skyldner pantsætter andele i et datterselskab for at opnå et nyt lån, der indgår i planen, eller når vedkommende ombytter gæld for aktier som angivet i planen. En sådan beskyttelse bør øge sikkerheden med hensyn til transaktioner med virksomheder, der vides at være i vanskeligheder, og fjerne kreditorers og investorers frygt for, at sådanne transaktioner erklæres ugyldige, hvis rekonstruktionen mislykkes.
- (34) Arbejdstagerne bør indrømmes fuldstændig arbejdsretlig beskyttelse under procedurerne for forebyggende rekonstruktion. Dette direktiv bør navnlig ikke berøre arbejdstagernes rettigheder i henhold til Rådets direktiv 98/59/EF⁶⁸, Rådets direktiv 2001/23/EF⁶⁹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF⁷⁰, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF⁷¹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF⁷². Forpligtelserne vedrørende information og høring af arbejdstagere i henhold til den nationale lovgivning til gennemførelse af ovennævnte direktiver forbliver helt uforandrede. Dette inkluderer forpligtelsen til at informere og høre arbejdstagernes repræsentanter om beslutninger om at anvende en ramme for forebyggende rekonstruktion i overensstemmelse med direktiv 2002/14/EF. Grundet behovet for at sikre arbejdstagere et passende beskyttelsesniveau bør medlemsstaterne i princippet udelukke arbejdstagernes tilgodehavender som defineret i direktiv 2008/94/EF fra en eventuel suspension af kreditforfølgning, uanset om disse tilgodehavender er opstået før eller efter bevillingen af suspensionen. En sådan suspension bør kun tillades for de beløb og den periode, hvor betalingen af sådanne

⁶⁸ Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16).

⁶⁹ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

⁷⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29).

⁷¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EUT L 283 af 28.10.2008, s. 36).

⁷² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF af 6. maj 2009 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (EUT L 122 af 16.5.2009, s. 28).

tilgodehavender reelt garanteres på anden vis i henhold til national ret. Hvis medlemsstaterne udvider dækningen af garantien for betaling af arbejdstageres tilgodehavender som fastsat i direktiv 2008/94/EF til procedurer for forebyggende rekonstruktion efter dette direktiv, er det ikke længere berettiget at udelukke arbejdstagernes tilgodehavender suspensionen, eftersom de dækkes af garantien. Hvis der i henhold til national ret gælder begrænsninger af garantiinstitutionernes ansvar med hensyn til enten garantiens længde eller det beløb, der udbetales til arbejdstagere, bør arbejdstagere have mulighed for at håndhæve deres fordringer i forhold til arbejdsgiveren, selv under en suspension.

- (35) Når en rekonstruktion medfører overførsel af en del af en virksomhed eller bedrift, bør de arbejdstagerrettigheder, der følger af en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, herunder navnlig retten til løn, varetages i overensstemmelse med artikel 3 og 4 i direktiv 2001/23/EF, jf. dog de særlige regler, der finder anvendelse i tilfælde af insolvensbehandling i henhold til direktivets artikel 5, og de muligheder, der følger af artikel 5, stk. 2, i det pågældende direktiv. Desuden og med forbehold af retten til information og høring, herunder om beslutninger, der kan medføre betydelige ændringer i arbejdstilrettelæggelsen og kontraktlige forhold med henblik på at nå en aftale om sådanne beslutninger, der er garanteret ved direktiv 2002/14/EF, bør arbejdstagere, der berøres af rekonstruktionsplanen have ret til at stemme om planen. Med henblik på afstemningen om en rekonstruktionsplan kan medlemsstaterne beslutte at placere arbejdstagerne i en anden klasse end andre kreditorer.
- (36) For yderligere at fremme forebyggende rekonstruktioner er det vigtigt at sikre, at virksomhedsledere ikke afskrækkes fra at foretage rimelige forretningsmæssige vurderinger eller tage rimelige forretningsmæssige risici, navnlig når dette ville forbedre mulighederne for rekonstruktion af potentielt levedygtige virksomheder. Hvis virksomheden oplever finansielle vanskeligheder, bør dens ledere tage skridt til f.eks. at søge professionel rådgivning, herunder om rekonstruktion og insolvens, eksempelvis ved efter behov at anvende tidlige varslingsmekanismer, at beskytte virksomhedens aktiver for at maksimere værdien og undgå tab af vigtige aktiver, at se nærmere på virksomhedens struktur og funktioner for at undersøge levedygtigheden og mindske udgifterne, ikke at udsætte virksomheden for typer af transaktioner, der kunne blive genstand for anfægtelsessøgsmål, medmindre der kan gøres en passende forretningsmæssig begrundelse gældende, at fortsætte med at handle under omstændigheder, hvor det er hensigtsmæssigt for at maksimere værdien som going concern samt at forhandle med kreditorer og indlede procedurer til forebyggende rekonstruktion. Hvis skyldner befinder sig på kanten af insolvens er det også vigtigt at beskytte kreditorers berettigede interesse mod ledelsesbeslutninger, der kan få indvirkning på skyldners bo, navnlig når sådanne beslutninger kan bevirke en yderligere mindskelse af værdien af den del af boet, der er tilgængelig til rekonstruktion eller fordeling blandt kreditorer. Under sådanne omstændigheder er det derfor nødvendigt, at virksomhedsledere undgår forsætlige eller groft uagtsomme handlinger, der resulterer i en personlig gevinst på bekostning af interessenter, og at de ikke godkender transaktioner til underværdi eller tager skridt, der fører til en urimelig fordel for en eller flere interessenter i forhold til andre. Med henblik på dette direktiv bør virksomhedsledere forstås som personer, der er ansvarlige for beslutninger vedrørende virksomhedens ledelse.
- (37) De forskellige muligheder for en ny chance i medlemsstaterne kan tilskynde overforgældede iværksættere til at flytte mellem medlemsstaterne for at drage fordel af

kortere gældssaneringsperioder eller gunstigere betingelser for afvikling, hvilket fører til yderligere juridisk usikkerhed og yderligere omkostninger for kreditorer, når de skal inddrive deres fordringer. Virkningerne af en konkurs, især den deraf følgende stigmatisering, dens juridiske konsekvenser såsom udelukkelse af iværksættere fra at optage og drive erhvervsvirksomhed og den fortsat manglende betalingsevne, afholder mange fra at etablere sig som iværksættere eller søge at opnå en ny chance, selv om alt tyder på, at der er større chancer for, at en iværksætter, der er gået konkurs en gang, får bedre held med sig anden gang. Der bør derfor tages skridt til at mindske de negative virkninger af overgældsætning og konkurs for iværksættere, især ved at muliggøre en fuldstændig sanering af gæld efter en vis tid og ved at begrænse varigheden af forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed udstedt i forbindelse med skyldnerens overgældsætning.

- (38) En fuldstændig gældssanering eller en ophævelse af forbuddet efter et kort tidsrum er ikke berettiget i alle tilfælde, f.eks. i sager, hvor skyldner er uhæderlig eller har handlet i ond tro. Medlemsstaterne bør forsyne retslige og administrative myndigheder med klare retningslinjer for, hvordan det bedømmes, om en iværksætter er hæderlig. Når de eksempelvis fastslår, om skyldner var uhæderlig, kan retslige og administrative myndigheder tage hensyn til forhold såsom gældens karakter og omfang, hvornår gælden opstod, hvilke anstrengelser skyldner har gjort for at betale sin gæld og opfylde retlige krav, herunder krav om offentlig tilladelse og korrekt bogføring, og om skyldner har handlet på en måde, der forhindrer foranstaltninger fra kreditorernes side. Forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed kan være længere eller på ubestemt tid i situationer, hvor iværksætteren udøver visse erhverv, der betragtes som følsomme i den pågældende medlemsstat, eller hvor vedkommende er dømt for strafbare handlinger. I sådanne tilfælde vil det være muligt for iværksættere at drage fordel af en gældssanering, men de vil stadig være udelukket fra at udøve en bestemt profession i længere tid eller ubestemt tid.
- (39) Det er nødvendigt at fastholde og øge gennemsigtigheden og forudsigeligheden i procedurerne med hensyn til levering af resultater, der er gunstige for bevarelsen af virksomheder og for at give iværksættere en ny chance, eller som muliggør en effektiv likvidation af ikke-levedygtige virksomheder. Det er også nødvendigt at afkorte de uforholdsmæssigt lange insolvensprocedurer i mange medlemsstater, der resulterer i juridisk usikkerhed for kreditorer og investorer og lave inddrivelsesprocenter. Endelig gælder det, at i betragtning af de forstærkede samarbejds mekanismer mellem retter og insolvensbehandlere i grænseoverskridende sager, der blev indført ved forordning (EU) 2015/848, bør alle de involverede aktørers faglighed højnes til ensartet niveau i hele Unionen. For at nå disse mål bør medlemsstaterne sikre, at medlemmerne af retslige og administrative organer er korrekt uddannede og har specialviden og erfaringer inden for spørgsmål vedrørende insolvens. En sådan specialisering af medlemmer af retsvæsenet bør gøre det muligt at træffe hurtige afgørelser med potentielt betydelige økonomiske og sociale konsekvenser og bør ikke betyde, at disse medlemmer af retsvæsenet udelukkende skal behandle sager vedrørende rekonstruktion, insolvens og en ny chance. Et effektivt middel til at nå dette mål kunne eksempelvis være oprettelse af specialiserede domstole eller domstolskamre i henhold til den nationale lovgivning om retsvæsenets organisation.
- (40) Medlemsstaterne bør også sikre, at personer, der beskæftiger sig med rekonstruktion, insolvensbehandling og en ny chance, og som udpeges af retslige eller administrative myndigheder, er korrekt uddannet og kontrolleres i forbindelse med udførelsen af

deres opgaver, og at de udpeges på åben vis med tanke på behovet for at sikre effektive procedurer, og at de udfører deres opgaver med integritet. Sådanne personer bør også overholde frivillige adfærdskodekser, der tjener til at sikre et passende kvalifikations- og uddannelsesniveau, gennemsigtighed omkring deres opgaver og regler for deres aflønning, tegning af en erhvervsansvarsforsikring samt tilsyns- og reguleringsmekanismer, der bør omfatte en passende og effektiv ordning for sanktionering af personer, der har svigtet deres opgaver. Sådanne standarder kan nås, uden at der i princippet er behov for at skabe nye professioner eller kvalifikationer.

- (41) For yderligere at afkorte procedurerne og sikre en bedre deltagelse af kreditorer i rekonstruktions-, insolvens- og gældssaneringsprocedurer og for at sikre ensartede vilkår for kreditorer, uanset hvor de befinder sig i Unionen, bør medlemsstaterne indføre midler til fjernkommunikation i forbindelse med retssager. Derfor bør der være mulighed for elektronisk gennemførelse af proceduremæssige skridt såsom kreditorers anmeldelse af fordringer, indsendelse af meddelelse fra skyldnere eller sagsbehandlere inden for rekonstruktion, insolvensbehandling og mulighed for en ny chance, afstemning om rekonstruktionsplaner eller indgivelse af klager. Den grænseoverskridende anerkendelse af sådanne meddelelser bør overholde Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁷³.
- (42) Det er vigtigt at samle pålidelige data om resultaterne af rekonstruktions-, insolvens- og gældsafviklingsprocedurer for at kunne overvåge gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv. Derfor bør medlemsstaterne indsamle og aggregere data, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre en nøjagtig vurdering af, hvordan direktivet fungerer i praksis.
- (43) Stabiliteten på finansmarkederne afhænger i høj grad af aftaler om finansiel sikkerhed, navnlig når sikkerheden stilles i forbindelse med deltagelse i udpegede systemer eller i centralbanktransaktioner, og når der gives marginer til centrale modparter (CCP'er). Eftersom værdien af finansielle instrumenter, der stilles som sikkerhed, kan være meget ustabil, er det vigtigt at realisere deres værdi, inden den falder. Dette direktiv bør derfor ikke påvirke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998⁷⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF⁷⁵ og forordning (EU) nr. 648/2012⁷⁶.
- (44) Effektiviteten i processen for vedtagelse og gennemførelse af rekonstruktionsplanen bør ikke bringes i fare på grund af selskabsretlige regler. Medlemsstaterne bør derfor fravige kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU⁷⁷ angående

⁷³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

⁷⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

⁷⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2012 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

⁷⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁷⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands

forpligtelserne til at indkalde til en generalforsamling og fortrinsvis tilbyde aktierne til eksisterende aktionærer i det omfang og den periode, der er nødvendig for at sikre, at aktionærer ikke forpurrer rekonstruktionsbestræbelser ved at misbruge deres rettigheder i henhold til direktiv 2012/30/EU. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til helt eller for en begrænset periode at fravige selskabsretlige bestemmelser, hvis de kan sikre, at de selskabsretlige krav ikke kan bringe rekonstruktionsprocessens effektivitet i fare, eller hvis medlemsstaterne har andre lige så effektive midler til at sikre, at aktionærene ikke lægger urimelige hindringer i vejen for vedtagelsen eller gennemførelsen af en rekonstruktionsplan, der kan genoprette virksomhedens levedygtighed. I denne forbindelse bør medlemsstaterne lægge særlig på effektiviteten i bestemmelserne om suspension af kreditfølgning og stadfæstelse af rekonstruktionsplanen, hvilket ikke bør bringes i fare på grund af indkaldelser til eller resultaterne af generalforsamlinger. Direktiv 2012/30/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (45) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁷⁸ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Hvad angår dette direktiv finder lovgiveren det berettiget at oversende sådanne dokumenter.
- (46) Hvad angår udarbejdelse og senere ændringer af datakommunikationsformularen bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁷⁹.
- (47) Eftersom målene for dette direktiv ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, fordi forskelle mellem de nationale rekonstruktions- og insolvensregler fortsat vil skabe hindringer for frie kapitalbevægelser og etableringsfriheden, men bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

⁷⁸

EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

⁷⁹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved dette direktiv fastsættes der bestemmelser om:
 - (a) procedurer for forebyggende rekonstruktion af en skyldner i økonomiske vanskeligheder med sandsynlighed for insolvens
 - (b) procedurer for gældssanering af håbløst gældsatte iværksættere og muligheden for, at de kan opstarte en ny aktivitet
 - (c) foranstaltninger til at øge effektiviteten af procedurerne i litra a) og b) samt af insolvensprocedurerne.
2. Dette direktiv gælder ikke procedurer nævnt i denne artikels stykke 1 vedrørende en skyldner, som er:
 - (a) et forsikringselskab eller et genforsikringselskab som defineret i artikel 13, nr. 1) og 4), i direktiv 2009/138/EF
 - (b) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
 - (c) et investeringsselskab eller en kollektiv investeringsordning som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2) og 7), i forordning (EU) nr. 575/2013
 - (d) en central modpart (CCP) som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012
 - (e) en værdipapircentral som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 909/2014
 - (f) andre finansieringsinstitutter eller -enheder som nævnt i artikel 1, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2014/59/EU
 - (g) fysiske personer, som ikke er iværksættere.
3. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende procedurerne nævnt i stk. 1, litra b), for håbløst gældsatte fysiske personer, som ikke er iværksættere.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (1) "insolvensprocedure": en kollektiv insolvensprocedure, som indebærer, at en skyldner helt eller delvist fratages rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator
- (2) "rekonstruktion": en ændring af sammensætningen af, vilkårene for eller strukturen i skyldnerens aktiver og passiver eller af enhver del af skyldnerens kapitalstruktur, herunder aktiekapital, eller en kombination heraf, herunder salg af aktiver eller dele af forretningen, med det formål at sætte virksomheden i stand til helt eller delvis af videreføre sin drift
- (3) "berørte parter": fordringshavere eller kreditorklasser og, hvor det er relevant i henhold til national lov, kapitalejere, hvis krav eller interesser berøres af en rekonstruktionsplan
- (4) "suspension af individuel kreditorforfølgning": en afgørelse fra en retslig eller administrativ myndighed om midlertidig suspension af retten til fuldbyrdelse af en fordringshavers krav mod en skyldner
- (5) "gensidigt bebyrdende aftale": en aftale mellem en skyldner og en eller flere fordringshavere, hvorefter der stadig påhviler begge parter forpligtelser på tidspunktet for afgørelsen om suspension af individuel kreditorforfølgning
- (6) "klasseinddeling": inddeling af de af rekonstruktionsplanen berørte fordringshavere og kapitalejere i grupper, som afspejler de rettigheder og gældsklasser, der er knyttet til de berørte krav og interesser, idet der tages hensyn til eventuelle allerede eksisterende rettigheder, pantefordringer og interne aftaler mellem fordringshavere, og hvordan de behandles i rekonstruktionsplanen
- (7) "gennemtvungelse over for ikke tiltrædende fordringshavere": en retslig eller administrativ myndigheds stadfæstelse af en rekonstruktionsplan, som et flertal af fordringshaverne eller et flertal i hver kreditorklasse har tiltrådt, og som gennemtvunges over for et mindretal af de fordringshavere eller et mindretal af fordringshaverne i hver enkelt klasse, som ikke har tiltrådt planen
- (8) "gennemtvungelse over for alle kreditorklasser": en retslig eller administrativ myndigheds stadfæstelse af en rekonstruktionsplan på trods af at en eller flere berørte klasser ikke har tiltrådt planen
- (9) "kriteriet om kreditorernes bedste interesse": indebærer, at ingen ikke tiltrædende kreditor vil blive stillet ringere i rekonstruktionsplanen end i tilfælde af likvidation, uanset om der er tale om stykvist salg eller et salg som en going concern

- (10) "princippet om absolut fortrinsstilling": en ikke tiltrædende kreditorklasse skal have fyldstgjort alle sine krav, før en efterstillet klasse kan modtage udlodninger eller bevare sine interesser under rekonstruktionsplanen
- (11) "ny finansiering": al ny finansiering, der tilvejebringes af en eksisterende eller en ny fordringshaver, som er nødvendig for gennemførelsen af en rekonstruktionsplan og aftales i forbindelse med rekonstruktionsplanen, og som efterfølgende stadfæstes af en retslig eller administrativ myndighed
- (12) "midlertidig finansiering": al finansiering, der tilvejebringes af en eksisterende eller en ny fordringshaver, som er rimelig og umiddelbart nødvendig for, at skyldners virksomhed kan fortsætte sin drift eller overleve, eller for at bevare eller øge værdien af denne virksomhed i afventning af stadfæstelsen af en rekonstruktionsplan
- (13) "håbløst gældsæt iværksætter": en fysisk person, som driver forretning eller udøver et erhverv, og som ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, forudsat at denne manglende betalingsdygtighed ikke blot er forbigående
- (14) "fuld gældssanering": bortfald af udestående gæld som følge af en procedure, der omfatter en realisering af aktiver og/eller en tilbagebetalings-/rekonstruktionsplan
- (15) "bobehandler": en person eller et organ, som er beskikket af en retslig eller administrativ myndighed med henblik på at varetage en eller flere af følgende opgaver:
 - (a) at bistå skyldner eller fordringshaverne i udarbejdelsen eller forhandlingerne om en rekonstruktionsplan
 - (b) at føre tilsyn med skyldners aktivitet under forhandlingerne om rekonstruktionsplanen og rapportere til en retslig eller administrativ myndighed
 - (c) at overtage den delvise kontrol over skyldners aktiver eller forretning under forhandlingerne.

Artikel 3

Tidlig varsling

1. Medlemsstaterne sikrer, at skyldnere og iværksættere har adgang til tidlige varslingsmekanismer, som kan hjælpe med at afsløre en forværring af den forretningsmæssige udvikling og give tegn til skyldneren eller iværksætteren om nødvendigheden af at træffe omgående foranstaltninger.
2. Medlemsstaterne sørger for, at skyldnere og iværksættere har adgang til relevante ajourførte, klare, præcise og brugervenlige oplysninger om muligheden for at

anvende tidlige varslingsmekanismer og andre instrumenter med henblik på rekonstruktion på et tidligt stadie eller på personlig gældssanering.

3. Medlemsstaterne kan begrænse den adgang, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til små og mellemstore virksomheder eller til iværksættere.

AFSNIT II

Rammer for forebyggende rekonstruktion

Kapitel 1

Adgang til forebyggende rekonstruktion

Artikel 4

Adgang til forebyggende rekonstruktion

1. Medlemsstaterne sikrer, at en skyldner i økonomiske vanskeligheder ved sandsynlighed for insolvens har adgang til en effektiv ordning for forebyggende rekonstruktion, som sætter skyldner i stand til at omstrukturere sin gæld eller virksomhed, genoprette rentabilitet og undgå insolvens.
2. Forebyggende rekonstruktion kan bestå i en eller flere procedurer eller foranstaltninger.
3. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser, som begrænser inddragelsen af retslige eller administrative myndigheder til, hvad der er nødvendigt og passende, for at beskytte de berørte parter rettigheder.
4. Begæring om forebyggende rekonstruktion indgives af skyldner eller af fordringshaverne med skyldners samtykke.

Kapitel 2

Lettelse af forhandlinger om forebyggende rekonstruktionsplaner

Artikel 5

Skyldners bevarelse af rådighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at en skyldner, der indleder forebyggende rekonstruktion, bevarer fuld eller i det mindste delvis kontrol over sine aktiver og virksomhedens daglige drift.
2. Det er ikke i alle tilfælde påkrævet, at en retslig eller administrativ myndighed beskikker en bobehandler.
3. Medlemsstaterne kan kræve beskikkelse af en bobehandler i følgende tilfælde:
 - (a) hvis skyldneren indrømmes en generel suspension af individuel kreditorforfølgning i medfør af artikel 6
 - (b) hvis rekonstruktionsplanen skal stadfæstes af en retslig eller administrativ myndighed ved gennemtvungelse over for alle kreditorklasser efter artikel 11.

Artikel 6

Suspension af individuel kreditorforfølgning

1. Medlemsstaterne sørger for, at en skyldner, der er i forhandling med sine fordringshavere om en rekonstruktionsplan, kan indrømmes en suspension af individuel kreditorforfølgning, hvis og i det omfang det er nødvendigt for at understøtte forhandlingerne om en rekonstruktionsplan.
2. Medlemsstaterne sikrer, at individuel kreditorforfølgning kan suspenderes for alle typer af fordringshavere, herunder panthavere og privilegerede fordringshavere. Suspension kan gælde generelt og omfatte alle fordringshavere, eller den kan være begrænset og omfatte en eller flere individuelle fordringshavere, i overensstemmelse med national lov.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på lønmodtagerkrav, medmindre og i det omfang medlemsstaten på anden vis sikrer, at fyldestgørelsen af sådanne krav som minimum

er garanteret på et niveau svarende til niveauet i den nationale lov, der gennemfører direktiv 2008/94/EF.

4. Medlemsstaterne begrænser varigheden af suspensionen af den individuelle kreditorforfølgning til højst fire måneder.
5. Medlemsstaterne kan imidlertid bestemme at, de retslige eller administrative myndigheder efter anmodning fra skyldner eller fordringshaverne kan forlænge varigheden af suspensionen af individuel kreditorforfølgning eller give en ny suspension. En sådan forlængelse eller fornyet suspension af individuel kreditorforfølgning gives udelukkende, når der er dokumentation for:
 - (a) at der er gjort fremskridt i forhandlingerne om rekonstruktionsplanen, og
 - (b) at videreførelsen af suspensionen af individuel kreditorforfølgning ikke urimeligt skader nogen af de berørte parters rettigheder eller interesser
6. Der indrømmes kun yderligere forlængelser, hvis betingelserne i stk. 5, litra a) og b), er opfyldt, og der ud fra omstændighederne i den pågældende sag skønnes at være stor sandsynlighed for vedtagelse af en rekonstruktionsplan.
7. Suspensionens samlede varighed, inklusive forlængelser og fornyelser, må ikke overstige 12 måneder.
8. Medlemsstaterne sørger for, at de retslige eller administrative myndigheder kan ophæve suspensionen helt eller delvist:
 - (a) hvis det viser sig, at en bestemt andel af fordringshaverne, som efter national lov ville kunne blokere for vedtagelsen af rekonstruktionsplanen, ikke ønsker at fortsætte forhandlingerne, eller
 - (b) efter anmodning fra skyldner eller bobehandleren.
9. Medlemsstaterne sikrer, at de retslige eller administrative myndigheder, hvis en enkelt fordringshaver eller en enkelt kreditorklasse påvirkes eller vil blive påvirket negativt af en suspension af den individuelle kreditorforfølgning, kan beslutte ikke at indrømme en suspension af individuel kreditorforfølgning eller at ophæve en suspension, der allerede er givet for den pågældende fordringshaver eller kreditorklasse, på dennes anmodning.

Artikel 7

Konsekvenser af en suspension af individuel kreditorforfølgning

1. Hvis en skyldners pligt til at begære insolvensbehandling efter national lov opstår i den periode, der er omfattet af en suspension af individuel kreditorforfølgning, ophæves denne pligt for hele suspensionens varighed.
2. Er der givet generel suspension omfattende alle fordringshavere kan der ikke indledes insolvensbehandling efter anmodning fra en eller flere fordringshavere.

3. Medlemsstaterne kan fravige stk. 1, hvis skyldneren bliver insolvent og derfor ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder i løbet af suspensionen. I dette tilfælde sikrer medlemsstaterne, at rekonstruktionsbehandlingen ikke automatisk ophører, og at en retslig eller administrativ myndighed efter at have undersøgt mulighederne for enighed om en rekonstruktionsplan inden for suspensionsperioden kan beslutte at udskyde indledningen af insolvensbehandlingen og at opretholde suspensionen af den individuelle kreditorforfølgning.
4. Medlemsstaterne sørger for, at de fordringshavere, som suspensionen omfatter, i løbet af suspensionsperioden ikke kan blokere for gennemførelsen af eller ophæve, fremskynde eller på nogen måde ændre gensidigt bebyrdende aftaler til skade for skyldner i forbindelse med fordringer, der er opstået før suspensionen. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne bestemmelse til særlig vigtige aftaler, som er nødvendige for opretholdelsen af virksomhedens daglige drift.
5. Medlemsstaterne drager omsorg for, at kreditorer ikke kan blokere for gennemførelsen af eller ophæve, fremskynde eller på nogen anden måde ændre gensidigt bebyrdende aftaler til skade for skyldner ved at indføre en klausul herom i aftalen, som anvendes alene på grund af skyldners indtræden i rekonstruktionsbehandling, en anmodning om suspension af individuel kreditorforfølgning, en afgørelse om suspension eller en tilsvarende begivenhed i forbindelse med en suspension.
6. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke er noget til hinder for, at skyldner som led i den normale drift fyldestgør fordringshavere, der ikke er berørt af suspensionen, og fordringshavere, der er berørt af suspensionen, for krav som er opstået efter suspensionen, eller som fortsat opstår i løbet af suspensionen.
7. Medlemsstaterne kan ikke kræve, at en skyldner begærer insolvensbehandling, hvis suspensionsperioden er udløbet, uden at der er opnået enighed om en rekonstruktionsplan, medmindre de øvrige betingelser i national lov for en sådan begæring er opfyldt.

Kapitel 3

Rekonstruktionsplaner

Artikel 8

Indholdet af en rekonstruktionsplan

1. Medlemsstaterne fastsætter, at rekonstruktionsplaner, som indgives til en retslig eller administrativ myndigheds stadfæstelse, som minimum skal indeholde følgende oplysninger:

- (a) skyldners identitet eller den del af skyldners virksomhed, som rekonstruktionsplanen vedrører
 - (b) en værdiansættelse af skyldners nutidsværdi eller nutidsværdien af skyldners virksomhed samt en begrundet redegørelse for årsagerne til og omfanget af skyldners økonomiske vanskeligheder
 - (c) identiteten af de berørte parter, enten individuelt eller ved henvisning til en eller flere gældsklasser, samt de af deres krav eller interesser, der er omfattet af rekonstruktionsplanen
 - (d) de klasser, som de berørte parter er inddelt i med henblik på vedtagelsen af planen, samt en begrundelse herfor og oplysninger om værdien af de krav, som de enkelte kreditorer og medlemmer i hver klasse repræsenterer
 - (e) identiteten af de parter, der ikke berøres af planen, enten individuelt eller ved henvisning til en eller flere gældsklasser, og en begrundet redegørelse for, hvorfor de ikke skal berøres
 - (f) planens betingelser, herunder bl.a.:
 - i) foreslået varighed
 - ii) eventuelle forslag om gældssanering eller -eftergivelse eller om at omlægge gælden til andre former for forpligtelser
 - iii) oplysninger om forventet ny finansiering som led i rekonstruktionen
 - (g) en udtalelse eller erklæring fra den person, der er ansvarlig for at foreslå rekonstruktionsplanen, med en redegørelse for, hvorfor virksomheden anses for levedygtig, hvordan gennemførelsen af den foreslåede plan kan forventes at forhindre skyldners insolvens og føre til genoprettelse af rentabilitet på lang sigt, og med en beskrivelse af eventuelle forventninger om nødvendige forudsætninger for et godt resultat.
2. Medlemsstaterne stiller en standardmodel for rekonstruktionsplaner tilgængelig online. Denne standardmodel skal som minimum indeholde de oplysninger, der kræves efter national lov, og generel men praktisk vejledning i, hvordan den bør anvendes. Standardmodellen offentliggøres på medlemsstatens officielle sprog. Medlemsstaterne bestræber sig på at offentliggøre standardmodellen på andre sprog, især de sprog der bruges i det internationale erhvervsliv. Den udarbejdes på en måde, så den kan tilpasses behovene og omstændighederne i hver enkelt sag.
3. Parterne kan beslutte, hvorvidt de ønsker at benytte standardmodellen eller ej.

Artikel 9

Vedtagelse af rekonstruktionsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle berørte kreditorer har ret til at stemme om vedtagelsen af en rekonstruktionsplan. Medlemsstaterne kan også give berørte kapitalejere sådanne stemmerettigheder, jf. artikel 12, stk. 2.
2. Medlemsstaterne sikrer, at berørte parter behandles i særskilte klasser, der afspejler kriterierne for konkursordenens klasseinddeling. Inddelingen i klasser foretages på en sådan måde, at hver klasse omfatter krav eller interesser med rettigheder, der er tilstrækkeligt ensartede til, at medlemmerne af denne klasse kan betragtes som en homogen gruppe med fælles interesser. Sikrede og usikrede krav skal som et minimum behandles i forskellige klasser ved vedtagelsen af en rekonstruktionsplan. Medlemsstaterne kan også bestemme, at lønmodtagere behandles i en særskilt klasse.
3. Klasseinddelingen efterprøves af den retslige eller administrative myndighed, når der anmodes om stadfæstelse af rekonstruktionsplanen.
4. En rekonstruktionsplan anses for at være vedtaget af de berørte parter, når den tiltrædes af parter, der repræsenterer et flertal af kravenes eller interessernes beløb i hver klasse. Medlemsstaterne fastsætter det flertal, der kræves for vedtagelse af en rekonstruktionsplan, som dog under ingen omstændigheder må være på over 75 % af de repræsenterede krav eller interesser i hver klasse.
5. Medlemsstaterne kan foreskrive, at en afstemning om vedtagelse af en rekonstruktionsplan sker i form af høring og tiltrædelse af det krævede flertal i hver klasse.
6. Selv om der ikke er opnået det krævede flertal i en eller flere klasser, der ikke tiltræder rekonstruktionsplanen, vil den alligevel kunne stadfæstes, hvis den opfylder de i artikel 11 fastsatte krav til gennemtvungelse af en rekonstruktion på tværs af kreditorklasser.

Artikel 10

Stadfæstelse af rekonstruktionsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at nedennævnte former for rekonstruktionsplaner kun kan blive bindende for parterne, hvis de er stadfæstet af en retslig eller administrativ myndighed:
 - (a) rekonstruktionsplaner, der berører ikke tiltrædende parters interesser
 - (b) rekonstruktionsplaner, der indebærer ny finansiering.

2. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne for en retslig eller administrativ myndigheds stadfæstelse af en rekonstruktionsplan er klart definerede og mindst omfatter krav om:
 - (a) at rekonstruktionsplanen er vedtaget i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9, og er meddelt alle kendte kreditorer, der kan antages at blive berørt af den
 - (b) at rekonstruktionsplanen opfylder kriterierne for at være i kreditorernes bedste interesse
 - (c) at en eventuel ny finansiering er nødvendig for rekonstruktionsplanens gennemførelse og ikke uberettiget tilsidesætter kreditorers rettigheder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den retslige eller administrative myndighed kan nægte at stadfæste en rekonstruktionsplan, hvis planen ikke har rimelig udsigt til at afværge skyldners insolvens og sikre skyldners rentabilitet.
4. Medlemsstaterne sikrer, at når en rekonstruktionsplan for at blive bindende skal stadfæstes af en retslig eller administrativ myndighed, træffes afgørelsen herom uden unødigt forsinkelse efter indgivelsen af anmodningen om stadfæstelse og under alle omstændigheder senest 30 dage efter anmodningens indgivelse.

Artikel 11

Gennemtvungelse af en rekonstruktion over for alle kreditorklasser

1. Medlemsstaterne sikrer, at en rekonstruktionsplan, der ikke er tiltrådt af alle klasser af berørte parter, efter anmodning fra en skyldner eller fra en fordringshaver med skyldners samtykke vil kunne stadfæstes af en retslig eller administrativ myndighed og gøres bindende for en eller flere klasser, der ikke har tiltrådt rekonstruktionsplanen, når den:
 - (a) opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 2
 - (b) er tiltrådt af mindst én klasse af berørte parter, som ikke er kapitalejere, samt af en af de klasser, som efter en værdiansættelse af virksomheden ikke ville blive fyldestgjort, hvis den normale konkursorden blev fulgt
 - (c) stemmer overens med princippet om absolut fortrinsstilling.
2. Medlemsstaterne kan som mindstekrav for godkendelse af rekonstruktionsplanen fastsætte et andet antal af klasser end det i stk. 1, litra b), fastsatte.

Artikel 12

Kapitalejere

1. Medlemsstaterne sikrer, at når der er sandsynlighed for insolvens, kan skyldners aktionærer og andre kapitalejere ikke urimeligt forhindre vedtagelsen eller gennemførelsen af en rekonstruktionsplan, der vil kunne genoprette skyldners rentabilitet.
2. I det i stk. 1 omhandlede øjemed kan medlemsstaterne fastsætte, at alle kapitalejere skal inddeles i en eller flere særskilte klasser og have ret til at stemme om vedtagelsen af en rekonstruktionsplan. Vedtagelsen og stadfæstelsen af en rekonstruktionsplan skal i så fald være underlagt bestemmelserne i artikel 11 om gennemtvungelse af en rekonstruktion over for alle kreditorklasser.

Artikel 13

Den retslige eller administrative myndigheds værdiopgørelse

1. Hvis der gøres indsigelse mod en rekonstruktionsplan med påstand om tilsidesættelse af kreditorenes bedste interesse, udarbejder den retslige eller administrative myndighed en likvidationsopgørelse.
2. Den retslige eller administrative myndighed opgør værdien af skyldners forretning på grundlag af dens værdi going concern i følgende tilfælde:
 - (a) når det for vedtagelsen af en rekonstruktionsplan er nødvendigt at gøre brug af muligheden for at gennemtvunge den over for alle kreditorklasser
 - (b) i tilfælde af indsigelse mod en rekonstruktionsplan med påstand om tilsidesættelse af princippet om absolut fortrinsstilling.
3. Medlemsstaterne sikrer, at der om nødvendigt udpeges kvalificerede sagkyndige til at bistå den retslige eller administrative myndighed med værdiansættelsen, herunder hvis en fordringshaver gør indsigelse mod værdiansættelsen af en sikkerhedsstillelse.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede indsigelser kan rejses over for den retslige eller administrative myndighed, der er blevet anmodet om at stadfæste rekonstruktionsplanen, eller i en appel mod en afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan.

Artikel 14

Virkningerne af en rekonstruktionsplan

1. Medlemsstaterne sikrer, at rekonstruktionsplaner, der er stadfæstet af en retslig eller administrativ myndighed, er bindende for alle parter nævnt i planen.
2. Fordringshavere, som ikke har deltaget i rekonstruktionsplanens vedtagelse, berøres ikke af planen.

Artikel 15

Appel

1. Medlemsstaterne sikrer, at en retslig myndigheds afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan kan indbringes for en højere retsinstans, og at en administrativ myndigheds afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan kan indbringes for en retslig myndighed.
2. Appelsager behandles som hastesager.
3. En appel mod en afgørelse om stadfæstelse af en rekonstruktionsplan har ikke opsættende virkning for planens gennemførelse.
4. Medlemsstaterne sikrer, at hvis klageren får medhold, kan den retslige myndighed, jf. stk. 3,:
 - (a) enten omstøde rekonstruktionsplanen eller
 - (b) stadfæste planen og tilkende fordringshavere, som ikke har tiltrådt planen, en økonomisk kompensation, som skal betales af skyldner eller af de fordringshavere, der stemte for planen.

KAPITEL 4

Beskyttelse af ny finansiering, midlertidig finansiering og andre rekonstruktionsrelaterede dispositioner

Artikel 16

Beskyttelse af ny finansiering og midlertidig finansiering

1. Medlemsstaterne sikrer, at ny finansiering og midlertidig finansiering fremmes og beskyttes. Ny og midlertidig finansiering må i særdeleshed ikke kunne erklæres ugyldig, anfægtelig eller uigennemførlig som en handling til skade for den samlede fordringshavermasse ved efterfølgende insolvensbehandlinger, medmindre disse transaktioner er gennemført svigagtigt eller i ond tro.
2. Medlemsstaterne kan bestemme, at ydere af ny eller midlertidig finansiering ved senere insolvensbehandling skal have fortrinsret til fyldestgørelse i forhold til fordringshavere, der ellers ville have foranstillede eller ligeværdige krav på fyldestgørelse. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at ny finansiering og midlertidig finansiering mindst fyldestgøres før ordinære usikrede fordringer.
3. Ydere af ny finansiering og midlertidig finansiering i en rekonstruktionsproces er fritaget for civilretligt, administrativt og strafferetligt ansvar i tilfælde af skyldners efterfølgende insolvens, medmindre denne finansiering er ydet svigagtigt eller i ond tro.

Artikel 17

Beskyttelse af andre rekonstruktionsrelaterede dispositioner

1. Medlemsstater sikrer, at dispositioner truffet til fremme af forhandlingen af en rekonstruktionsplan stadfæstet af en retslig eller administrativ myndighed eller i snæver forbindelse med sådanne forhandlinger ikke erklæres ugyldige, anfægtelige eller uigennemførlige som handlinger til skade for den samlede fordringshavermasse ved efterfølgende insolvensbehandlinger, med mindre disse dispositioner er truffet svigagtigt eller i ond tro
2. Dispositioner underlagt den i stk. 1 omhandlede beskyttelse omfatter:
 - (a) betaling af rimelige vederlag og udgifter til forhandling, vedtagelse, stadfæstelse eller gennemførelse af en rekonstruktionsplan
 - (b) betaling af rimelige vederlag og udgifter til professionel rådgivning i forbindelse med ethvert aspekt af rekonstruktionsplanen

- (c) betaling af arbejds løn for allerede udført arbejde
 - (d) enhver anden og rimelig betaling eller udgift afholdt som led i den normale drift
 - (e) dispositioner såsom ny lånoptagelse, finansielle bidrag eller delvise aktivoverførsler uden for rammerne af den normale drift som forberedelse til og i snæver forbindelse med forhandlingerne om en rekonstruktionsplan.
3. Medlemsstaterne kan bestemme, at de i stk. 2, litra e), omhandlede dispositioner skal godkendes af en rekonstruktør eller af en retslig eller administrativ myndighed for at være underlagt beskyttelse efter stk. 1.
4. Medlemsstater sikrer, at enhver transaktion, udbetaling, gældskonvertering, garanti eller sikkerhedsstillelse, der foretages til fremme af gennemførelsen af en rekonstruktionsplan stadfæstet af en retslig eller administrativ myndighed eller i snæver forbindelse med denne gennemførelse, ikke erklæres ugyldige, anfægtelige eller uigennemførlige som en handling til skade for den samlede fordringshavermasse ved senere insolvensbehandlinger, medmindre dispositionen er truffet svigagtigt eller i ond tro, uanset om den ansås for at være truffet som led i den normale drift eller ej.

KAPITEL 5

Ledelsens pligter under forhandlingerne om en forebyggende rekonstruktionsplan

Artikel 18

Ledelsens pligter

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at virksomhedens ledelse i tilfælde af sandsynlighed for insolvens har følgende pligter:

- (a) omgående at tage skridt til at begrænse tabet for kreditorer, lønmodtagere, kapitalejere og andre interessenter mest muligt
- (b) at tage behørigt hensyn til kreditorernes og andre interessenters interesser
- (c) at tage rimelige skridt til at afværge insolvens
- (d) at afstå fra enhver forsætlig eller groft uagtsom handling, der kan bringe virksomhedens levedygtighed i fare.

AFSNIT III

NY CHANCE TIL IVÆRKSÆTTERE

Artikel 19

Adgang til gældssanering

1. Medlemsstaterne sikrer, at håbløst gældsatte iværksættere vil kunne opnå fuld gældssanering efter reglerne i dette direktiv.
2. Medlemsstater, hvor fuld gældssanering er betinget af iværksætterens delvise tilbagebetaling af gælden, sikrer, at den dermed forbundne betalingsforpligtelse er baseret på iværksætterens individuelle situation og især står i forhold til hans eller hendes disponible indkomst i gældssaneringsperioden.

Artikel 20

Gældssaneringsperiode

1. Den periode, ved hvis udløb iværksætteren er blevet gældfri, må ikke være på over tre år regnet fra
 - (a) den dato, hvor den retslige eller administrative myndighed traf afgørelse om begæringen om gældssanering, når der er tale om en sanering, der resulterer i afvikling af den gældsatte iværksætters aktiver eller
 - (b) den dato, hvor tilbagebetalingsplanen blev iværksat, når der er tale om en gældssanering med en tilbagebetalingsplan.
2. Medlemsstaterne sikrer, at gældsatte iværksættere ved gældssaneringsperiodens udløb er frigjort for deres gæld, uden at det er nødvendigt at indgive ny begæring til en retslig eller administrativ myndighed.

Artikel 21

Forbudsperiode

Medlemsstaterne sikrer, at når en gældsat iværksætter har opnået gældssanering efter bestemmelserne i dette direktiv, ophører ethvert forbud mod start af en virksomhed eller

udøvelse af et erhverv, der har forbindelse med iværksætterens gældsætning, senest ved gældssaneringsperiodens udløb, uden at indgivelse af ny ansøgning til en retslig eller administrativ myndighed er nødvendig.

Artikel 22

Begrænsninger

1. Uanset artikel 19, 20 og 21 kan medlemsstaterne opretholde eller indføre bestemmelser, der under nærmere fastsatte omstændigheder begrænser adgangen til gældssanering eller fastsætter længere frister for opnåelse af fuld gældsfrigørelse eller længere forbudsperioder, når sådanne begrænsninger er begrundet i hensyn til en almen interesse, især
 - (a) hvis den gældsatte iværksætter har handlet uhæderligt eller i ond tro over for kreditorerne ved sin gældsætning eller ved gældens inddrivelse
 - (b) hvis den gældsatte iværksætter ikke overholder en tilbagebetalingsplan eller enhver anden juridisk forpligtelse til sikring af kreditorernes interesser
 - (c) i tilfælde af misbrug af gældssaneringsordningen
 - (d) i tilfælde af gentagen brug af gældssaneringsordninger inden for et vist tidsrum.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte længere gældssaneringsperioder i tilfælde, hvor en gældsatt iværksætters primære bolig ikke kan kræves realiseret på grund af hensynet til opretholdelsen af den gældsatte iværksætters og dennes families eksistensgrundlag.
3. Medlemsstaterne kan udelukke særlige kategorier af gæld såsom sikret gæld eller gæld som følge af strafferetlige bødepålæg eller erstatningsansvar fra gældssanering eller fastsætte en længere gældssaneringsperiode, når en sådan udelukkelse eller sådanne længere perioder er begrundet i hensyn til en almen interesse.
4. Uanset artikel 21 kan medlemsstaterne fastsætte længere eller tidsubegrænsede forbudsperioder, når den gældsatte iværksætter udøver et erhverv, for hvilket der gælder særlige etiske regler, eller hvis forbuddet blev pålagt af en domstol i en straffesag.

Artikel 23

Samling af behandlingen af erhvervsmæssig og personlig gæld

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en gældsatt iværksætter har erhvervsmæssig gæld stiftet som led i driften af sin forretning eller udøvelsen af et erhverv såvel som personlig gæld stiftet uden for rammerne af disse aktiviteter, behandles al gæld samlet i forbindelse med en gældssanering.

2. Medlemsstaterne kan uanset stk. 1 bestemme, at erhvervmæssig og personlig gæld skal behandles hver for sig, forudsat at behandlingen kan koordineres i forbindelse med en gældssanering efter reglerne i dette direktiv.

AFSNIT IV

Foranstaltninger til at gøre procedurer for rekonstruktion, insolvens og en ny chance mere effektive

Artikel 24

Retslige og administrative myndigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at dommere og anklagere og administrative myndigheder, der beskæftiger sig med sager om rekonstruktion, insolvens og en ny chance, modtager grunduddannelse og efteruddannelse op til et niveau svarende til deres ansvar.
2. Uden at retsvæsenets uafhængighed og forskellene i retssystemernes opbygning i Unionen derved tilsidesættes, sikrer medlemsstaterne, at sager om rekonstruktion, insolvens og en ny chance, som behandles af retslige myndigheder, behandles på en effektiv måde, der sikrer hurtig håndtering af procedurerne; medlemsstaterne sikrer desuden, at de ansvarlige dommere og anklagere har den nødvendige ekspertise og specialisering.

Artikel 25

Bonestyrere inden for området rekonstruktion, insolvens og en ny chance

1. Medlemsstaterne sikrer, at mæglere, insolvensbehandlere og andre bobestyrere, som er beskikket i sager om rekonstruktion, insolvens og en ny chance, modtager den nødvendige grunduddannelse og efteruddannelse med henblik på at sikre, at deres tjenester ydes på en effektiv, upartisk, uafhængig og kompetent måde i forhold til parterne.
2. Medlemsstaterne fremmer med de midler, som de finder hensigtsmæssige, udarbejdelsen og overholdelsen af frivillige adfærdskodekser blandt bobestyrer inden for rekonstruktion, insolvens og en ny chance, samt andre effektive tilsynsmekanismer for levering af disse tjenester.

Artikel 26

Beskikkelse af bobestyrere inden for rekonstruktion, insolvens og en ny chance

1. Medlemsstaterne sikrer, at proceduren for beskikkelse, afsættelse og tilbagetræden for bobestyrere inden for rekonstruktion, insolvens og en ny chance er klar, forudsigelig og retfærdig, og især at den opfylder de krav, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.
2. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne for, at en insolvensbehandler kan komme i betragtning, og begrundelserne for, at en insolvensbehandler eventuelt ikke kan komme i betragtning, er klare og gennemskuelige.
3. Hvis bobestyrere inden for rekonstruktion, insolvens og en ny chance beskikkes af den retslige eller administrative myndighed, sikrer medlemsstaterne, at kriterierne med hensyn til den måde, hvorpå den retslige eller administrative myndighed udvælger en sådan aktør, er klare og gennemskuelige. Ved valg af en bobestyrer inden for rekonstruktion, insolvens og en ny chance tages der behørigt hensyn til vedkommendes erfaring og ekspertise. Såfremt det er hensigtsmæssigt, høres skyldnere og fordringshavere i forbindelse med valget af bobestyrer.
4. I forbindelse med rekonstruktions- og insolvensprocedurer med grænseoverskridende elementer tages der behørigt hensyn til bobestyrerens evne til at kommunikere og samarbejde med udenlandske insolvensbehandlere og retslige og administrative myndigheder samt til bobestyrerens menneskelige og administrative ressourcer.

Artikel 27

Tilsyn med og vederlag til bobestyrere inden for rekonstruktion, insolvens og en ny chance

1. Medlemsstaterne indfører passende tilsyns- og reguleringsmæssige strukturer med henblik på at sikre et tilstrækkeligt tilsyn med det arbejde, som bobestyrere inden for rekonstruktion, insolvens og en ny chance udfører. Tilsynet og reguleringen omfatter også en passende og effektiv ordning for sanktionering af bobestyrere, der har forsømt deres pligter.
2. Medlemsstaterne sikrer, at vederlaget til bobestyrere inden for rekonstruktion, insolvens og en ny chance er omfattet af bestemmelser, der tilskynder til en rettidig og effektiv løsning af sager under behørig hensyntagen til deres kompleksitet. Medlemsstaterne sørger for, at der er adgang til hensigtsmæssige procedurer med indbyggede sikkerhedsforanstaltninger, således at tvister vedrørende vederlag kan løses rettidigt.

Artikel 28

Anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler

1. Medlemsstaterne sikrer, at følgende handlinger kan foretages elektronisk, herunder i grænseoverskridende situationer:
 - (a) anmeldelse af fordringer
 - (b) anmeldelse af rekonstruktions- eller tilbagebetalingsplaner hos kompetente retslige eller administrative myndigheder
 - (c) underretning af kreditorer
 - (d) afstemninger om rekonstruktionsplaner
 - (e) indgivelse af klager.

AFSNIT V

Overvågning af rekonstruktions-, insolvens- og gældssaneringsprocedurer

Artikel 29

Dataindsamling

1. Med henblik på at udarbejde pålidelige årlige statistikker på medlemsstatsniveau indsamler og aggregerer medlemsstaterne data om:
 - (a) antallet af indledte, verserende eller afsluttede sager opdelt efter:
 - i) procedurer for forebyggende rekonstruktion
 - ii) insolvensprocedurer som f.eks. likvidationsprocedurer
 - iii) procedurer for fuld gældssanering for fysiske personer
 - (b) sagens varighed fra indledningen til betalingen, opdelt efter typer af procedurer (forebyggende rekonstruktion, insolvens, gældssanering)

- (c) andelen af hver type af resultat inden for hver rekonstruktions- eller insolvensprocedure, herunder det antal procedurer, der er begæret, men som ikke er blevet indledt som følge af manglende midler i skyldnerens bo
- (d) de gennemsnitlige omkostninger for hver procedure, der er godkendt af de retslige eller administrative myndigheder, i euro
- (e) inddrivelsesprocenter for sikrede og usikrede fordringshavere angivet separat samt antallet af procedurer med en samlet inddrivelsesprocent på mellem nul og to procent for hver type procedure omhandlet i litra a)
- (f) antallet af skyldnere, der er genstand for procedurerne omhandlet i litra a), nr. i), som inden for tre år efter afslutningen af sådanne procedurer er genstand for en af procedurerne omhandlet i litra a), nr. i), og ii)
- (g) antallet af skyldnere, som efter at have været genstand for en procedure omhandlet i litra a), nr. iii) er genstand for en anden sådan procedure eller en anden i litra a) omhandlet procedure.

Med henblik på anvendelsen af litra e) i første afsnit skal inddrivelsesprocenterne angives efter omkostninger, og både inddrivelsesprocenten og inddrivelsesprocenten over tid frem til inddrivelsen skal fremgå af anonymiserede datafelter.

2. Medlemsstaterne opdeler statistikken i stk. 1 ud fra:

- (a) de involverede skyldneres størrelse med udgangspunkt i antallet af ansatte
- (b) hvorvidt skyldnerne er fysiske eller juridiske personer
- (c) gældssaneringsprocedurer og, såfremt der skelnes i henhold til national lovgivning, hvorvidt procedurerne kun vedrører iværksættere eller fysiske personer.

3. Medlemsstaterne udarbejder statistikker på grundlag af de aggregerede data, som er omhandlet i stk. 1 og 2, og gør dette for hele kalenderår, som afsluttes den 31. december hvert år, første gang med data indsamlet for det første hele kalenderår efter [*datoen for anvendelsen af gennemførelsesforanstaltningerne*]. Disse statistikker meddeles Kommissionen årligt på grundlag af en standardiseret formular til dataoverførsel, hvilket senest skal ske den 31. marts i det på indsamlingsåret følgende kalenderår.

4. Kommissionen fastlægger den formular, der er omhandlet i stk. 3, ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 30

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 31

Sammenhæng med andre retsakter

1. Dette direktiv berører ikke anvendelsen af følgende retsakter:
 - (a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer⁸⁰
 - (b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse⁸¹
 - (c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre⁸².
2. Dette direktiv berører ikke arbejdstageres rettigheder, der er sikret ved direktiv 98/59/EF, 2001/23/EF, 2002/14/EF, 2008/94/EF og 2009/38/EF.

Artikel 32

Ændring af direktiv 2012/30/EU

I artikel 45 i direktiv 2012/30/EU tilføjes følgende stk. 4:

⁸⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

⁸¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

⁸² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

"4. Medlemsstaterne fraviger artikel 19, stk. 1, artikel 29, 33, 34 og 35, artikel 40, stk. 1, litra b), artikel 41, stk. 1, og artikel 42 i det omfang og i den periode, det er nødvendigt for oprettelsen af de ordninger for forebyggende rekonstruktion, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [om regler for forebyggende rekonstruktion og en ny chance]*.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (...) om regler for forebyggende omstrukturering og en ny chance rammer (EUT L...)."

Artikel 33

Revision

Senest [5 år efter datoen for påbegyndelsen af anvendelsen af gennemførelsesforanstaltninger] og hvert 7. år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af dette direktiv, herunder om der bør overvejes yderligere foranstaltninger til at konsolidere og styrke den retlige ramme for rekonstruktion, insolvens og en ny chance.

Artikel 34

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [2 år efter dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den [2 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden], med undtagelse af bestemmelserne vedrørende gennemførelse af afsnit IV, som finder anvendelse fra den [3 år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 35

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 36

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand